

Březen - Duben 2002
Číslo 1

Výkřiky

akademie

Časopis obchodní akademie Vinohradská 38

Šéfredaktor - Dybrill
Redaktoři - MuDr. Mol
- LaCrimosa
- P.I.S.T.
- Banditka
- Pažout

Redakce: obchodní akademie Vinohradská 38 a její učebny

Své názory a připomínky nám můžete sdělit pomocí e-mailu:

vykriky_akademie@seznam.cz

Distribuce pro profesory a studenty OA Vinohradská 38

Ročník I.

Náklad 50 výtisků

Časopis Výkřiky akademie vychází jednou za dva měsíce s podporou úzkého okruhu lidí

Poděkování: velké DÍKY patří všem, kdo se jakýmkoli způsobem zasloužili o vznik časopisu Výkřiky akademie. Zejména pak zaměstnancům dvou firem, které nám umožnili hromadný tisk. Ti si však nepřejí být jmenováni, neboť by jejich šéfové z hromadného kopírování neměli radost...

Několik slov na úvod

A je to tady! Právě se ve Vaší ruce nachází první číslo nového školního časopisu Výkřiky akademie. Nebylo to snadné, ale zvládli jsme to. Snad se Vám bude náš výtvar líbit. Ale pozor! Kdo by na následujících stránkách hledal pomluvy a lži, necht' časopis odloží. Kdo by zde hledal

pikantnosti ze sexuálního života profesorů nebo jejich výpisy trestních rejstříků, ať udělá totéž. A Vy, kteří jste zbyli, se můžete těšit na rozhovory, zajímavosti, ankety, vtipy, testy a velkou spoustu dalších příspěvků. Přejeme Vám příjemnou zábavu.

Váš Dybrill

**„Jeden den člověka vzdělaného je delší než
nejdelší život člověka nevědomého.“**

Lucius Annaeus Seneca

Obsah:

Rozhovor se „šéfem“	2
Rychlotest.....	4
Výroky našich profesorů	5
Pár „ESEMESEK“	5
„Jaxe chovat v kryzy“.....	6
Proč bychom se netěšili.....	7
Dopis ze skautského tábora.....	8
Život naruby.....	9
Počítačová motlitba	9
Poradna.....	10
„Miluji Tě“	11
Těžký život jedné studentky	12
Minitestík.....	14
Poetický koutek.....	15
Určitě neřekli.....	16
Veřejná omluva.....	16
Veselá stránka.....	17

Deset otázek pro „šéfa“

Bezvýsledně přemýšlím nad tím, kdo by mohl být pro úvodní rozhovor vhodnější než mezi studenty oblíbený Ing. Jan Jančík, ředitel školy. Během rozhovoru byl velmi příjemný a usměvavý. Ostatně přesně takový, jakého ho všichni znáte...

- 1. Dostaly se k nám informace, že založení školního časopisu jste si vždycky přál. Je to pravda?**
Ano. Od doby roku 1996, 1997, kdy tady byl M.O.R. (již bohužel neexistující školní časopis - pozn. redakce) a kdy to bylo jako takový centrální bod pozornosti. Vždycky, když časopis vyšel, tak vzbudil velký ohlas jak v profesorském sboru, tak u studentů.
- 2. Co se Vám líbí a nelíbí na studentech?**
No, líbí se mi na jaře, jak jsou krásní a mladí. A nelíbí se mi, že se nepřezouvají a chodí kouřit z 60 % na dvůr.
- 3. To jste nám nahrál na naši další otázku. Máte rád jaro? Těšíte se na něj?**
Jaro pro mě znamená, že končím s vězením v paneláku a odjíždím na chatu. Ta příroda mně hrozně přes zimu chybí.
- 4. K jaru patří i vodní radovánky. Koupete se rád?**
To musím, protože mám chatu na Slapech, a tam chodím s vnuky a nic jiného neexistuje. Dokonce i skáču po hlavě abych vnukům předvedl, že jsem schopen ještě šipku anebo hřebík zvládnout.
- 5. A nebojíte se kamenů na dně?**
To opravdu ne, protože je tam hloubka 12 metrů.
- 6. Ve škole jste obklopen téměř samými ženami. Jaký máte vztah k něžnému pohlaví?**
No tak, všeho s mírou, že? Vyhledávám ve svém volném čase společnost mužů. No ne, tak jsem vděčný, když se můžu sejít s kamarády. Tak se odreaguji.

7. Jak jste byl spokojen s letošním maturitním plesem?

Byl jsem dost, protože já hlavně čekám na reakci studentů. Když vidím, že je příznivá a že se tam nic mimořádného neudálo, žádné škody, dodatečně jsme nic nehradili, dám na ten dojem, co mají maturitní třídy a když se to líbilo maturitním třídám, tak jsem byl spokojený i já. Jinak je to pro mě taková dost velká spousta starostí a očekávání a je tam problém třeba i s tím, jak to zaplatíme. Takže když už mám jasno o tom, že to vyšlo, že je asi 16 000,- výtěžek toho plesu, tak to hodnotím celkem příznivě. Myslím si, že hlavní zásluha je na tom letos u těch čtvrtáků, že prodali lehce lístky tak, jak bylo potřeba a že tam vydrželi přes půlnoc. Takže ples nebyl do deseti a pak už jenom pro ty zbytky, co jako nepatří už k maturantům. Takže to bylo docela bych řekl vydařený, no.

8. Které tři věci byste si s sebou vzal na pustý ostrov?

Nějaké kolo, abych měl možnost aspoň si zajezdit. Potom svou oblíbenou knihu a vnuka Ondřeje, kterému je šest let a je s ním velká sranda. To je teďka taková moje největší slabost.

9. Zajímalo by nás, jak dlouho jste již hlavou akademie?

Tak to nevím, jestli hlavou. Je to odjakživa skoro od roku 1990. Takže to už je nejvyšší čas na změnu. Změna se doporučuje po sedmi letech z hlediska psychického zdraví, zachování si psychického zdraví, takže to už přetahuju. Já mám do důchodu, do roku 2004, ještě dva roky. Jestli se teda ptáte na všechno.

10. Co byste na závěr rozhovoru vzkázal studentům a profesorům?

No tak, já bych jim chtěl vzkázat, aby chápali svoje role a přistupovali k nim tak, že my máme svoje představy o tom, jak z vás uděláme během čtyř let dobře vzdělané ekonomy, a zase vy máte představu, jak máte vyrůstat, chcete minimum zásahů. Takže by se ty role měly nějakým způsobem v blízké budoucnosti střetnout a to porozumění by tam mělo být zásadní. Já nevidím důvod, proč bych měl někoho napomínat nebo prostě říkat, že ta mládež se zhoršila nebo zlepšila. Já si myslím, že každý je takový, jako mu rodiče dali do vínku a sám se dokáže v tom životě prosadit. Takže to respektování těch rolí považuji jako za zásadní způsob takového soužití, aby škola fungovala.

MuDr. Mol & LaCrimosa

Rychlotest: Víš, jaký jsi student?

- 1) Několik hodin sedět poslušně v lavici není jednoduchá věc. Na co většinou ve škole myslíš?
- a) Samozřejmě, že na výklad 0 bodů
 - b) Marně přemýšlím, o čem to ta profesorka tak horlivě mluví 5 bodů
 - c) Na svoji lásku. Co asi teď dělá? 10 bodů
- 2) Profesor při hodině zpozoruje, že žvýkáš a požádá Tě, abys přestal(a). Jaká bude Tvá reakce?
- a) Ihned půjdu žvýkačku vyplivnout 0 bodů
 - b) Přilepím žvýkačku pod stůl, však už ji tam někdo najde 5 bodů
 - c) Budu v klidu žvýkat dál 10 bodů
- 3) Nejčastěji se hlásíš z důvodu:
- a) Chci aby všichni věděli, jak jsem chytrý(á) 0 bodů
 - b) Jsem komunikativní typ a potřebuji být středem diskuse 5 bodů
 - c) Opět potřebuji „neodkladně“ na WC 10 bodů
- 4) A jak jsi na tom s taháky?
- a) Co to je? Tuhle učebnici neznám 0 bodů
 - b) Mám už doma pěknou sbírku 5 bodů
 - c) Žádné nepotřebuji, protože na písemky nechodím do školy 10 bodů

Vyhodnocení:

0 - 10 bodů

Ty bys u maturit neměl(a) mít nejmenší problémy. Dávej na sebe ale pozor. Ve škole totiž patříš ke vzácným exemplářům, co se pilnosti týče.

15 - 25 bodů

Držíš se „zlaté střední cesty“. Jak je vidět, s učením to moc nepřeháníš. Za to Tě velmi chválíme! (verze pro profesory: Za to Tě velmi káráme!)

30 - 40 bodů

Jsi na nejlepší cestě, jak se nechat vyhodit ze školy. A zvládl jsi to poměrně bez problémů. Tak si nezapomeň užít těch pár posledních dnů.

MuDr. Mol

Výroky našich profesorů:

50 % Američanů si myslí, že jsme z bývalé Jugoslávie a zbylých 50 % si to nemyslí, protože vůbec nepřemýšlí.

prof. Brožek z Prošku

Znám celou řadu vysokoškoláků, kteří jsou dokonce větší primitivové než vy.

prof. Studená

Já si tady hraju na takovou malou elektrárnu. (při výrobě elektřiny v hodině fyziky)

prof. Wildhageová

Si připadám jak myč Bjukenen. (při mytí tabule ve 302)

prof. Vejtasová

Tady nám někdo uprostřed opravy zřejmě zemřel.

prof. Kábelová

LaCrimosa

A pár „esemesek“

ARCHIMEDUV ZÁKON: Student ponořený do ALKOHOLU je z hospody vytlačován silou vztlakovou, která se rovná účtu, který má zaplatit.

Vážený zákazníku, z důvodu, že Vaše SMS jsou k popukání, puklo 8 ze 6 našich operátorů smíchy. Nepřestanete-li, přijde firma na buben. Váš poslední operátor.

Ráno nesnídám - myslím na Tebe! Odpoledne neobědvám - myslím na Tebe! Večer nevečeřím - myslím na Tebe! V noci nespím - mám hlad!!!

P.I.S.T.

„JAXE CHO VAT V KRYZY!?!?!?“

Symptom: Studené a mokré nohy

Chyba: Držíte sklenici pod špatným úhlem

Akce: Otočte sklenici tak, aby směřovala otevřeným koncem vzhůru

Symptom: Teplé a mokré nohy

Chyba: Špatná kontrola močového měchýře

Akce: Stoupněte si k nejbližšímu psovi a vynadejte majiteli za špatnou výchovu

Symptom: Pivo je nezvykle bledé a bez chuti

Chyba: Prázdna sklenice

Akce: Sežeňte někoho, kdo Vám koupí nové pivo

Symptom: Protější stěna je pokryta zářícími světly

Chyba: Spadl jste dozadu

Akce: Nechte se vytáhnout zpět k baru

Symptom: Ústa plná cigaretových nedopalků

Chyba: Spadl jste dopředu

Akce: Viz výše

Symptom: Pivo bez chuti, přední strana košile mokrá

Chyba: Ústa nejsou otevřena, nebo je sklenice přiložena k jiné části obličeje

Akce: Odejděte na toaletu, trénujte před zrcadlem

Symptom: Rozmazaná podlaha

Chyba: Díváte se skrz dno prázdné sklenice

Akce: Sežeňte někoho, kdo Vám koupí nové pivo

Symptom: Podlaha se pohybuje

Chyba: Vynášejí Vás

Akce: Ujistěte se, že Vás nesou do jiného baru

Symptom: Místnost vypadá neobvykle tmavě

Chyba: Bar už je zavřený

Akce: Zjistěte si u barmana svoji adresu

Symptom: Taxi má nezvyklé barvy

Chyba: Překročena osobní míra konzumace

Akce: Zakryjte si ústa

Mudr. Mol

Proč bychom se netěšili...

Co se školních akcí týče, nemělo by se zajisté zapomenout na zmínku o oblíbených lyžařských výcvicích. Jedni se na ně velice těší a ti druzí se možná trochu obávají jejich průběhu. Do té první skupiny si dovolím zařadit studenty a v té druhé se ocitají jejich profesori.

Podobně jako v minulých letech, tak i letos, se všech pět prvních ročníků rozdělilo do tří termínů. První začal 26. ledna a třídám 1.C a 1.D dělaly doprovod paní profesorky Bavšenkrová a Sobolíková. Domů se tato výprava vrátila až 2. února a téhož dne začal druhý „lyžák“. Jeho hlavní aktérkou se stala paní profesorka Bartošová společně s kolegou Bekem a třídou 1.A. Jejich odjezd ze zasněžených sjezdovek se odehrál v sobotu 9. února. A na druhou polovinu měsíce března (16. - 23. 3.) byl naplánován třetí - poslední „lyžák“. Na 1.B, 1.E a profesora Beka se tentokrát těšily paní profesorky Benešová a Eisenbergerová. Cílovým místem se stala Pec pod Sněžkou a „lyžák“ trval šest celých a dva necelé dny.

Od věci není ani přibližný seznam nejdůležitějších věcí, bez kterých se na lyžáku neobejdete. Tento rok jej bohužel už neužije ani jedna výprava, ale můžete si tento seznam nechat třeba na příští roky...

V první řadě byste si tedy neměli zapomenout vzít lyže a hůlky. Bez této výbavy by se Vám zaručeně nelyžovalo zrovna nejlépe.

Důležité jsou i peníze, protože v okolí Vaší chaty bude zajisté spousta dalších příbytků. Jestli totiž počítáte s tím, že v tom Vašem Vám profesori dovolí jediné pivo, jste na velkém omylu...!!!

Dále je nezbytnou součástí i vlastní zásoba posilujících nápojů. Ve třídě se nejprve pořádně dohodněte, kdo co vezme, abyste následně neměli něčeho přebytek a naopak. Myslete i na dochucovadla (např. Coca - cola, Tonic, džus atd.)

Nezapomeňte ani na tajné večerní návštěvy cizích pokojů. I těch, kde bydlí Vaši úhlavní nepřátelé, neboť zakázané ovoce chutná nejvíce a zvláště po večeři... Doporučujeme hodně oblečení, aby se dal lehce vytvarovat obrys Vašeho těla pod peřinou. A pokud máte možnost sehnat diktafon, Vaše šance na úspěch mise jsou mnohonásobně větší. Nahrajte si doma něčí nesnesitelné noční chrápání a profesori se budou snažit Vašemu pokoji vyhýbat...

Dále už necháme volný průběh Vaší fantazii. Budeme rádi, když se o své nápady podělíte i s námi. My potom budeme navzdory autorským právům šířit Vaše zážitky dál...

MuDr. Mol

Ahoj mami!!!

Náš skautský vedoucí nám povídal, abysme napsali rodičům, jestli jste jako viděli ty záplavy v telce a máte o nás strach. My jsme všichni v pořádku. Jen nám to odplavilo jeden stan a dva spacáky. Naštěstí se nikdo z nás neutopil, neboť jsme právě byli na horách a hledali jsme Jožu. Víš co, prosím tě, zavolej Jožově mámě a řekni jí, že je Jožo v pořádku. Ted' nemůže psát, protože má ruku v sádře. Taky bylo super, jak jsme jezdili v záchranářském džípu. Ale Jožu bysme v té tmě asi nikdy nenašli, kdyby nebylo těch blesků. Náš skautský vedoucí se na Jožu hněval, protože šel na túru sám a nikomu nic neřekl. Jožo tvrdí, že to řekl, ale bylo to zrovna v době toho požáru, takže ho nikdo neslyšel. Ostatně víš, že když naliješ benzin do ohně, že to vybuchne? Mokrý dřevo nechtělo vůbec hořet, zato chytil jeden z našich stanů a taky některé naše věci. Honza ted' vypadá trochu divně, ale to jen dokud mu nenarostou znovu vlasy. Vrátime se v sobotu, teda jestli se našemu vedoucímu podaří opravit auto.

Ta bouračka taky nebyla jeho chyba. Když jsme odjížděli, brzdy byly ještě v pořádku. Vedoucí povídal, že ale máme očekávat, že se na takovým starým autě určitě něco pokazí. Asi proto mu ho nikde nechtěli pojistit. Ale my si myslíme, že je to skvělé auto. Našemu vedoucímu vůbec nevadilo, že jsme mu ho zašpinili a když bylo vedro, vozili jsme se na zadním nárazníku. Úplně nejlepší je, když se v takovém autě vozí deset lidí.

Vedoucí nám také dovolil, aby jsme šoférovali, a ti, co už se nevešli do auta, byli v přívěsu. Tak jsme jezdili, dokavad' nám to policajt nezakázal. Náš vedoucí je fakt super chlapík. Ted' učí řídit Tomáše. Ale už ho nechává jezdit jen na horských cestách, kde není provoz, ale jen nákladáky, co vozí dřevo. Včera jsem nad Davidem vyhrál oběd, protože jsme se vsadili jestli Joska po tom žihadle upadne do bezvědomí nebo ne. Joska tvrdil, že je to jen vos a já říkal, že je to sršeň, a vyhrál jsem! Vedoucí se na nás ale trochu zlobil, že jsme měli Josku odvézt k doktorovi hned a nečekat až omdlí. Ale zase nás pochválil, jaký jsme udělali skvělý nosítka ze dřeva a že jsme se nesázeli o peníze. To ale ani nešlo, protože jsme se ze všech našich peněz složili na pokutu pro toho policajta. Dnes ráno všichni kluci skákali ze skal do jezera a potom měli jezero přeplavat. Ale protože já neumím plavat a Míša se bál, že se utopí, tak nám vedoucí dal kánoe, aby jsme se přeplavili. V jezeře ještě plavalo dřevo, co tam naplavily ty povodně. Vedoucí nám ani nedal záchranné vesty, ale nechtěli jsme ho otravovat, protože opravoval auto. Víš co? Všichni jsme dostali odznak za kurz první pomoci. To bylo když se David potápěl v jezeře a pořezal si ruku. A kromě toho, já a Vlád'a jsme dostali vyrážku. Náš vedoucí povídal, že to je asi otrava z toho zkaženého kuřete. On povídal, že takovou podobnou vyrážku dostal ze stravy ve vězení. Já jsem rád, že se odtamtud dostal a stal se našim skautským vedoucí. Povídal, že za ten čas, co tam byl, zjistil, jak se stát lepším. Ted' už ale musím jít. Jdeme do města poslat pohledy a koupit náboje. Neboj se o nás. Máme se dobře.

Tvůj Vít'a

P.S. Už umím házet nožem líp než Petr!

P.I.S.T.

Život naruby

Nejnespravedlivější věcí na životě je způsob, jakým končí. Život je těžký. Zabere nám mnoho času. A co dostaneme na konci? Smrt. A to má být odměna? Podle mne by to mělo být celé obráceně.

Nejdříve bychom měli zemřít, potom žít v domově důchodců, odkud nás vyrazí, jako chlapy (ženy) v nejlepších letech. Obdržíme zlaté hodinky za léta strávená usilovnou prací, budeme chodit 40 let do práce než nám řeknou, že pro zelenáče, co nic neumí, nemají místo. Vrátime se do škol - drogy, alkohol, sex, kouření, bože já bych...

Staneme se dítětem, hrajeme si na písku, zlobíme, nemáme žádnou zodpovědnost. Vrátime se mamince do břicha, kde prožijeme svých posledních devět měsíců klidného spánku a skončíme jako orgasmus.

P.I.S.T.

Počítačová molitba...

Programě náš, jenž jsi v paměti,
pozdraveno buď jméno Tvé,
přiď operační systém Tvůj,
buď vůle Tvých příkazů na tiskárně,
jakož i na obrazovce.
Data naše vezdejší dejž nám dnes
a odpusť nám vstupní
i výstupní chyby,
jakož i my odpouštíme viníkům
s vadnými logickými obvody.
Neuved' nás ve zklamání
a zbav nás napět'ových rázů,
neboť Tvůj jest algoritmus
i aplikace a řešení
zacyklené na věky věků.

Exit.

P.I.S.T.

? ? ? P O R A D N A ? ? ?

(jakýkoli problém Vám pomůže vyřešit sexuolog Lezu Midar...)

Ahoj Lezu Midare,
se svou dívkou chodím
již přes půl roku.
Všechno nám krásně
vycházelo a neměli
jsme jedinou rozepři.
Ale nedávno se stala
hrozná věc. Šel jsem
ke kámošovi pro pár
kazet a když jsem byl
těsně před jeho
dveřmi, zaslechl jsem
hlas svojí holky. Tak
jsem dál poslouchal a
slyšel jsem, jak si ti
dva vyznávají lásku.
Vůbec nevím, co mám
ted' dělat. Porad' mi,
prosím!!!!

David, 15

*Milý Davide,
tak v první řadě se
odnauč poslouchat cizí
hovory. A navíc za
dveřmi! A až zvládneš
tohle, tak se můžeš
začít poohlížet po jiné
dívce. Přeji Ti hodně
štěstí...*

Čau Midare,
ve škole se mi moc líbí
jeden kluk a asi ho
mám i ráda. Nevím ale,
jestli on cítí to samé.
Je pravda, že poslední

dobou si mě docela
hodně všimá. Pokaždé,
když do mě kopne,
nebo strčí, cítím se
jako v sedmém nebi.
Myslíte, že mi tím
chce naznačit, že mě
má také rád?

Justýna, 14

*Milá Justýno,
Tak na to mám
jednoduchou radu.
Začni chodit na karate
(nebo jakýkoli jiný
bojový sport), abys
zesílila, a pak mu tu
jeho domnělou „lásku“
oplácej stejným
způsobem. Brzy se
dozvíš, co k Tobě
opravdu cítí. Pokud to
ovšem přežiješ...*

Ahoj Lezu,
mám takový problém a
potřebovala bych
poradit. Před týdnem
jsem se seznámila
s bezva klukem.
Strávili jsme spolu
krásnou vášnivou noc.
Ale ráno, když jsem se
vedle něj probudila,
nepamatoval si ani mé
jméno. Vlastně mě ani
nepozdravil. Myslím si,

že je to tím, že se
styděl za svou
sklerózu. Jsem do něj
bláznivě zamilovaná.
Myslíte, že se mi
ozve? Jsem zoufalá,
pomoc...!

Beáta, 17

*Milá Beáto,
za tuhle situaci si
můžeš sama. Kdybys
mu v onu osudnou noc
položila na noční
stolek lísteček se
svým jménem,
nemusela ses ráno
trápit. On by Tě
oslovil Tvým jménem a
měla bys o problém
méně. Pak už bys byla
smutná jen kvůli jeho
případnému nezájmu.
Takže jestli zase
někdy někam půjdeš,
nezapomeň si vzít
lístečky a tužku, a tak
předejdeš dalšímu
trápení. A pokud
chceš, aby se Ti
dotyčný ozval, napiš
vedle svého jména i
telefonní číslo, na
kterém Tě může
sehnat.*

Opět se k nám blíží první máj, lásky čas. Rozhodli jsme se proto nabídnout Vám ta krásná slůvka „Miluji Tě“ v několika různých jazycích, abyste mohli svou milovanou bytost překvapit originalitou a vyjádřit ji lásku v mezinárodním provedení...

Ich liebe dich	- německy	Je t' aime	- francouzsky
I love you	- anglicky	Ti amo	- italsky
Ljubim te		- srbochorvatsky	
Ljublju tebj	- rusky		
Ja tebe kochaju	- ukrajinsky		
Ohiboka	- arabsky		
Nakupenda	- keňsky		
Lakh tirikh	- berbersky		
Mi amas vin	- esperanto		
Mujhe tumse muhabbat hai	- pákistánsky		
Tora dust midaram	- persky		
Aloha i' a au oe	- havajsky		
Bhebbak	- syrsky		
Afekrishalehou	- řečí na nové Guiney		
QaparHa	- umělý jazyk, jazyk válečníků kosmu		
Ani ohevet otcha	- hebrejsky		
Kocham cie	- polsky		
Mena tanda wena	- řečí v severní Africe a Mosambiku, Nambii		
Aishiteru	- japonsky		
Nu' umi unangwa' ta	- indiánský jazyk, Arizona, Utah, Nové Mexiko		
Ua here vau ia oe	- tahitsky		
Te dua	- albánsky		
Ez te hezdikhem	- kurdsky		
Tye-mela' ne	- starý jazyk skřítků z Valinoru, Ammán		
Chit pa de	- barmsky		
Mi tumase pyar karati hun	- hindsky		
Nere maitce	- baskicky		
Te iubesc	- rumunsky		
T' estimo	- katalánsky		
Qanta munami	- řečí několi málo obyvatel v Limě, Peru		
Chiholloli	- indiánský jazyk, Oklahoma		
Ta gra agam ort	- keltsky		
Ti tengu caru	- jazyk na Korsice		
Ik ben verliefd op je	- holandsky		
Holong rohangku di ho	- jižní Sumatra, Indonésie		
Bahibak	- libanonsky		
Sakam te	- makedonsky		
Techihhila	- siuxsky		
Khao raak thoe	- thajsky		
Gihigugma ko ikaw	- cebutský jazyk - Filipíny		

Mudr. Mol

Těžký život jedné studentky ...

Bylo mi tehdy něco málo přes osmnáct let a školní rok se kvapně blížil ke svému konci. Od vytoužených prázdnin nás dělil už jen pouhý měsíc. Přípravy na školní výlet vrcholily a o ničem jiném se posledních čtrnáct dní nemluvalo. Týden před výletem jsem měla naplánované testy z autoškoly. Zbývaly mi už jen dvě jízdy. Velmi jsem se na řídičák těšila. Můj instruktor z toho měl ale jistý strach a pokaždé, když jsem usedla za volant, naskočila mu husí kůže a celý se orosil. Asi měl ještě živě v paměti jednu z mých prvních jízd, kdy na mě ječel, abych zpomalila, protože ve městě je povolena jen padesátikilometrová rychlost. Jeho rozčilení jsem nechápala a nesměle odpověděla: „Vždyť jedu jen dvacítkou.“ Na odpověď mě nenechal dlouho čekat. „To je otáčkoměr! Tachometr je vpravo!“ Dodnes nechápu, proč ho to tak rozrušilo. Jela jsem ukázkově! Jen jsem si popletla dva téměř stejné měřiče. Zajímalo by mě, jak mohlo někoho vůbec napadnout dát je vedle sebe. Museli přece počítat s tím, že se to bude lidem plést! Od té doby jsem si to ale už pamatovala a pan instruktor mohl být o něco klidnější. Stejně si ale nedal pokoj a pokaždé si nějakou tu chybičku našel. Jistě nejsem jediná, kdo měl ze začátku trochu problémy s orientací, kde se nachází levá a kde pravá ruka. Nevím proč, ale místo toho, aby mi pomohl zbavit se tohoto handicapu, motal mi ještě více hlavu. „Barunko, pravá ruka je přece ta, co má palec na levé straně,“ říkával s úsměvem na rtech. A nezapomněl dodat: „A teď se mrknem do zrcátka, jestli nám neteče make-up.“ Měl pravdu. Jen to nebyl make-up, ale řasenka. Kvapně jsem zastavila na místě a chtěla tento nedostatek napravit. Cítila jsem jako nesmírnou křivdu, když na mě pak začal křičet, že uprostřed křižovatky se nemůžu začít malovat. Vždyť mě prve sám upozorňoval, ať si líčení hlídám. Jindy mi zase říkal, že držím volant jako vegetarián kuřecí stehno, že auto má pět rychlostí, pokud se mi to ještě nedoneslo a že není možné jet do garáže a koukat přitom doprava na branku, jestli k nám nejde soused. Že ho to bavilo, pořád na něco nadávat. Zkoušky jsem naštěstí udělala napoprvé. Trochu mě mrzelo, že ten mladý policista stále jen koukal na mou novou sukni a nesoustředil se na krásnou jízdu. Ale co, hlavně, že jsem všechno zvládla.

Chtěla jsem tuto radostnou zprávu večer zavolat své tetě, ale zvedl to její syn. Potichu se představil do sluchátka a na mou otázku, zda-li je doma máma, mi tiše odpověděl, že ano. „A mohla bych s ní mluvit?“ „Ne,“ zašeptal Milánek. Tak jsem se zeptala na tatínka a opět jsem se dozvěděla, že doma je. „A s tím bych mluvit mohla?“ „Taky ne,“ trval si na svém dětský hlásek. Zajímalo mě, kdo tam s nimi ještě je, že jsou tak zaneprázdnění. „Policajt.“ „Co u vás dělá policista?“ Byla jsem z toho stále zmatenější. „Mluví s hasičem.“ Ani tato odpověď mě neuspokojila. Najednou jsem zaslechla zvláštní zvuk na druhém konce aparátu. „Co to bylo?“ „To byla helikoptéra.“ „Co se tam sakra děje?“ ptala jsem se polekaně. Dítě odpovědělo bázlivým šepotem: Právě přistála helikoptéra pátracího týmu.“ Nyní jsem se už opravdu polekaně zeptala: „Proč tam sakra všichni jsou?“ Stále ještě šeptající mladý hlas odpověděl s tlumeným chichotem: „Hledají mě.“ V tu chvíli mi všechno došlo. Položila jsem sluchátko, aby dítě mohlo v klidu pozorovat průběh celé akce.

Zavolala jsem tedy kamarádce Valerii, abych se jí pochlubila se svým úspěchem u zkoušek. Měla z toho velkou radost, ale ke konci hovoru mi na rozdíl ode mne sdělila zprávu špatnou. Říkala, že se mnou nemůže na slíbenou brigádu, protože se musí učit, ale

že za sebe sehnala náhradu. Mrzelo mě, že ji nevidím, ale co se dalo dělat! Stále mi však nešlo do hlavy, kvůli čemu, že to se mnou nemůže jít. Vyslovila něco ve smyslu, že se musí „učit“. Tohle slovo bohužel má slovní zásoba neobsahuje. „Tak tenhle oříšek musím rozlousknout“ blesklo mi hlavou. Strach, aby to snad nebylo něco vulgárního, mě donutil jít nejprve za Evelínou, mou nejlepší kamarádkou. Té jsem se bez ostychu zeptala: „Co děláš, když se 'učíš'?" Koukala na mě trochu vyjeveně: „Si upadla? Co to plácáš?“ Hned jsem pochopila, že ani ona tento výraz nezná. Veškeré další pátrání končilo se stejným výsledkem. Byla jsem již zoufalá, protože jsem nevěděla, co si pod tím pojmem představit. Bála jsem se, aby se Valerii něco nestalo.

Následující den mě čekal přednes referátu v hodině zeměpisu. Připravila jsem si jej již před několika dny a pojednával o názvu naší vlasti. Rozhořčovala jsem se v něm nad pojmem Česko, protože ho neuznávám. Skoro každý evropský stát má svůj název končící na „ko“. Je to jen samé „ko ko ko“ a pro změnu „ko“. Dovolila jsem si proto nazvat tyto země evropskými slepicemi a těšila jsem se ze své originality. Naše profesorka však z mého projevu takovou radost neměla. Posadila mě s pětkou a se slovy, ať si své hluboké úvahy nechám na hodinu filosofie. Ona prý žádá zeměpisná fakta. Rozhodla jsem se uposlechnout ji a se svým referátem jsem znovu předstoupila před třídu. Tentokrát v hodině filosofie. Bylo pro mě velkým zklamáním, když mě pan profesor uprostřed přednesu zastavil a poslal zpět do lavice. Svůj čin argumentoval tím, že Arthur Nietzsche, kterého jsme zrovna probírali, nemá s nějakými evropskými slepicemi pranic společného. Byla jsem šťastná, když byl tento zvláštní den u konce.

Konečně nadešel dlouho očekávaný školní výlet. Do cílového místa nás měla dopravit železnice. Stanici Klánovice, kde jsme se všichni sešli, však první osobák přejel. Hlasatel nám posléze vysvětlil, že řidič vlaku omylem usnul, ale že už je vše v pořádku a veškeré nebezpečí je zažehnáno. Na konec přidal strohou omluvu a požádal nás, abychom měli strpení a vyčkali na příjezd příštího vlaku. Celou následující hodinu nás Evelína napínala svým strhujícím příběhem, který se jí stal před rokem. Chtěla si zrovna koupit nové boty. Již měla jedny vyhlédnuté, ale byly příliš drahé. Její smutný pohled zpozoroval neznámý muž a bez váhání jí nabídl, že pro ni vytoužené boty zakoupí. Pochopitelně se dočkal záporné odpovědi. Ještě chvíli se jí snažil přemluvit, ale bezúspěšně. Evelína poděkovala za velkorysou nabídku a odešla z obchodu. Neuběhlo však ani pět minut a neznámý muž ji klepal na rameno. V ruce držel velkou krabici a z jeho tváře se dal vyčíst úsměv. Vyprávěl šokované Evelíně o své dceři, které je podobná, a o jejím tragickém úmrtí. Říkal, že od té doby chodí a obdarovává mladé lidi, aby měl aspoň nějakou radost. Potom ji pozval na kafe k sobě domu. Byl velice milý, a tak Evelína přijala jak boty, tak i pozvání. Popisovala nám jeho krásný byt a gentlemanské vystupování. V klidu si popíjeli kávu a povídali, ale potom neznámý muž odešel do kuchyně a vrátil se, držíce v ruce sekáček na maso. Začal naši kamarádku honit po celém pokoji. Nakonec ji chytil. Naskakovala nám husí kůže, ale Evelína nerušeně vyprávěla dál: „No a pak seknul a od té doby mám zadek rozdělený na dvě poloviny.“ Všichni kolem se náhle začali neovladatelně smát. Kromě mě. Nechápala jsem, co je tak pobavilo. Vždyť to mohl být nebezpečný a sadistický vrah. Má štěstí, že vyvázla jen s takovouhle prkotinou. To už ale přijížděl vlak a my jsme do něj postupně nastupovali. (Na pokračování se můžete těšit v příštím čísle...)

Mudr. Mol

M i n i t e s t í k

Ke konci jsme si pro Vás připravili ještě jeden krat'ouneký testík. Ale nesmíte podvádět a dívat se na výsledky předem. Test by ztratil ten správný efekt. Upřímně si odpovězte na tyto dvě otázky a možná se o sobě dozvíte věci, které jste vůbec netušili:

Otázka č. 1

- Kdybyste znali ženu, která je těhotná a má už osm dětí. Z těch jsou tři hluché, dvě slepé, jedno je mentálně postižené a ona má syfilis. Doporučili byste jí potrat?

Otázka č. 2

- Je čas zvolit vůdce světa a Váš hlas má rozhodnout. Tady jsou fakta o třech nejžhavějších kandidátech. Kterého byste vybrali?
 - o Kandidát A: Spolcuje se s politiky, kteří nehrají vždy čistou hru a svoje činy konzultuje s astrologem. Má dvě milenky, kouří 8 - 10 cigaret denně.
 - o Kandidát B: Dvakrát ho vyhodili ze zaměstnání, spí do oběda, na universitě bral opium a každý večer vypije čtvrt lahve Whisky.
 - o Kandidát C: Byl vyznamenaný jako válečný hrdina. Je vegetarián, nekouří, pije pouze příležitostně pivo.
-

-
-
-
-
-
-
-

Zde jsou výsledky:

- o Kandidát A je Franklin D. Roosevelt
- o Kandidát B je Winston Churchill
- o Kandidát C je Adolf Hitler

A mimochodem, pokud jste na potratovou otázku odpověděli ANO, tak jste právě zabili Beethovena.

P.I.S.T

(redakce upozorňuje, že se nejedná o propagaci nacionalismu nýbrž o pouhý žert)

P o e t i c k ý k o u t e k

Hola, hola, škola volá!

Žáci sednou do lavic
a připadá jim čím dál víc,
že profesorka, co tak mluví,
kouká už jen po tabuli.

Žáci sedí, drží púst,
v tom tichu slyší trávu růst.
Při hodinách nesmíš jíst,
nebot' můžeš si být jist,
že profesorka zakrátko,
řekne „milé holátko,
sedni k první lavici,
vem si pero plnicí,
dáme ti pár otázek,
však tě přejde vztek.“

Žák smutně kouká kolem sebe,
na zádech ho přitom zebe.
Nic ho hnedka nenapadá,
už ví, co profesorka ráda.
Chce mít trochu klidu jen,
tak to, milý žáku, k srdci vem...!

LaCrimosa

U r č i t ě n e ř e k l i

To je tvrdý oříšek - Popelka
Nemá to cenu - Nobel
Jsem to ale číslo - Ludolf
Na to se musí jít od lesa - Robin Hood
Už se mi zapalujou lejtka - Johanka z Arku
Žít si na vysoké noze - Baba jaga
Nestavte se mi na odpor - Ohm
Nikdy proti proudu - Ampér
Jdi mi k šípku - Růženka
Už jsem v obraze - Mona Lisa
Neštěstí nechodí nikdy samo - Marx a Engels
Neznalost zákonů neomlouvá - Murphy
Tě pic - Puškin
Nemám páru - James Watt
Nebudu se s tím párat - Jack Rozparovač
Mít v kalhotkách - Krteček
Být zářný příklad - Černobyl
Třeba nás jednou něco osvítí - Temelín
Říkám holou pravdu - Inspektor Kojak
Kostky jsou vrženy - Rubik
Jsem z toho na větvi - Tarzan

P.I.S.T.

Veřejná omluva

Né, abyste si mysleli, že jsme zapomněli na letošní zimní olympiádu v Salt Lake city. Chtěli jsme se nad ní trochu pozastavit, ale nakonec jsme Valentovo zlato oslavovali tak horečně, že se nám zbytek olympiády vymazal z paměti. Tímto se Vám tedy omlouváme a doufáme, že naše důvody plně pochopíte...

Váš Dybrill

Veselá stránka

Smějete se rádi? Pokud ano, tak se právě nacházíte na správné stránce. Zároveň je to i poslední stránka prvního čísla. Doufáme, že jste se s námi moc nenudili. Pokud jsme Vám alespoň na chvíli pomohli zapomenout na každodenní starosti, splnili jsme svůj úkol dobře. Jestli jsme však v někom vzbudili špatný dojem, nezapomeňte, že jsme pouze amatéři, a odpusťte nám některé ty chybičky... Na úplný závěr jsme si pro Vás přichystali pár vtipů pro lepší náladu...

Potkají se dva kamarádi. První říká: „Kam jdeš?“ „Na jahody,“ odpoví druhý. „Co blbneš, vždyť je zima.“ „To nevádí, mám s sebou svetr.“

Paní učitelka vede své prvňáčky do ZOO. „Tak tamhle, děti, to je žirafa. Tohle je velbloud a tamhle je zase nosorožec. A jestlipak víte, jak se jmenuje tohle zvířátko?“ Děti koukají, ale neví. Tak se jim paní učitelka snaží poradit: „Je to podobné koníčkovi a má to černobílé pruhy.“ Děti stále koukají a neví. Tak radí dál: „No přece zeb...“ Najednou se přihlásí Pepíček a říká: „Ze by to byl tygl?“

Povídají si tři upíři. První má pusou celou od krve a říká: „Vidíte ten baráček? Tam žilo 15 lidí a všechny jsem je vysál.“ V tom se ozve druhý, který má od krve celou hlavu: „To nic není. Vidíte tamhle ten panelák? Tak tam žilo okolo 50 lidí a všechny jsem je vysál.“ Nakonec se ozve i třetí. Má celé tělo od krve a říká: „A vidíte tamhle tu skálu? Tak já ji neviděl!“

Přijde kostlivec do hospody a povídá: „Jedno pivo a hadr.“

Baví se dva policisté a jeden říká: „Človče, já jsem geniální.“ „A jak jsi na to přišel?“ vyzvídá

druhý. „Koupil jsem si puzzle. Na obalu bylo napsáno OD 3 DO 6 LET a já to složil za tři měsíce.“

Sedí žába na studni. Kolem jede princ a už z dálky slyší žabu volat: „Když mě políbíš, něco dostaneš.“ Princ neváhá, běží a žabu políbí. Ta mu drze odpoví: „Dostaneš ekzém!“

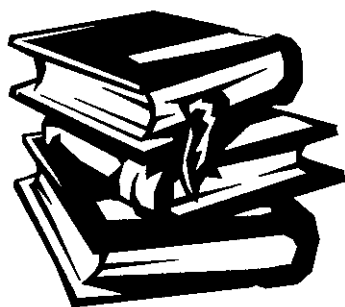
Dcera se vrátí z tábora domů, sedne si na postel a povídá: „Tak, konečně u sebe.“ Otec se zarazí: „No, jak to u sebe? Snad u nás, ne?“ Dcerka se jen otráveně otočí a říká: „Ale tatínku, já přece myslela nohy...“

Mudr. Mol

OBCHODNÍ AKADEMIE
PRAHA 2, VINOHRADSKÁ 38
Příspěvková organizace
PSČ 120 00, tel: 224 494 121

Číslo 2
5 Kč

Výkřiky

akademie

Časopis obchodní akademie Vinohradská 38

Šéfredaktor - Dybrill
Redaktoři - MuDr. Mol
- P.I.S.T.
- LaCrimosa
- I. J.
- Agostinka
- Winky

Redakce: obchodní akademie Vinohradská 38 a její učebny

Své názory a připomínky nám můžete sdělit pomocí e-mailu:

vykriky_akademie@seznam.cz

nebo pomocí **desek**, které poctivě střeží pan Lupínek a pan Musílek ve vrátnici a do kterých můžete bez obav vkládat jakékoli písemnosti.

Distribuce pro profesory a studenty OA Vinohradská 38

Ročník I.

Náklad 100 výtisků

Časopis Výkřiky akademie vychází jednou za čas s podporou úzkého okruhu lidí. Vždy při patřičném nahromadění kvalitních příspěvků.

Poděkování: velké DÍKY patří všem, kdo se jakýmkoli způsobem zasloužili o vznik časopisu Výkřiky akademie. Zejména pak zaměstnancům dvou firem, které nám umožnili hromadný tisk. Ti si však nepřejí být jmenováni, neboť by jejich šéfové z hromadného kopírování neměli radost...

N ě k o l i k s l o v n a ú v o d

Milí čtenáři a čtenářky! Pomalu jsme se společně prokousali do druhého čísla školního časopisu. Velice nás potěšilo, že jsme se u vás většinou shledali s přívětivými reakcemi. Po redaktorské poradě jsme se ale rozhodli pro malou změnu. Nechceme být vázáni na povinnost vydávat časopis každé dva měsíce. Založili jsme jej pro radost a né pro starosti a trápení. Může se proto stát, že příští číslo budete v ruce držet již za 14 dní nebo až za dva a půl měsíce. Vše záleží na tom, jak se nám nahromadí příspěvky a kolik volného

času nám nechají profesoři a profesorky. Záleží i na vás. Pokud nám budete zasílat příspěvky, urychlíte tím zrod příštího čísla. A ještě jedna malá změna by se našla. Rozhodli jsme se i pro zavedení nákupní ceny v hodnotě 5 Kč z důvodu většího počtu výtisků a menšího počtu zájemců o hromadné kopírování. A navíc pro vás v příštích číslech chystáme velmi nákladné překvapení, půjde-li vše podle plánu. Ale teď už dost vysvětlování a hurá do čtení! Přejeme vám ničím nerušenou zábavu.

Váš Dybrill

Obsah:

Rozhovor s paní profesorkou Janou Kábelovou.....	2
Výroky našich profesorů.....	4
Pár eSeMeSek.....	5
Kvalitní test	6
Rukavičky	7
Malá recenze	7
Jak uspět u konkurzu	8
Milionář u Microsoftu.....	10
Vyvrhel.....	10
Lekce cizích jazyků	11
Poradna.....	12
„Miluji Tě“	13
Těžký život jedné studentky.....	14
Jen pro chytré hlavy.....	16
Maturita	17
Nový školní řád	18
Poetický koutek.....	19
Určitě neřekli.....	20
Minipovídka.....	20
Sněhurka.....	21
Ptáček Tweety.....	22
Veselá stránka.....	23

Povídání nejen o škole s paní profesorkou Kábelovou

V dnešním čísle jsme si pro vás připravili rozhovor s osobou, která nám velice pomohla při zakládání časopisu. Ona si to asi ani neuvědomuje, ale její psychická podpora byla možná rozhodujícím faktorem.

První otázka se bude týkat časopisu. Jak se vám líbilo první vydání?

Dala jsem nepokrytě najevo i vám, že se mi líbilo moc. Strašně jsem toužila po tom, aby škola měla svůj časopis. Očekávám od dalších čísel víc příspěvků původních a doufám, že to nadšení pro časopis vám vydrží až k maturitě a že to především naučíte zase mladší kolegy.

Co vám v životě udělalo největší radost?

Musím říct, že největší radost mi pořád dělají moje dcery, a pak mi dělá radost, vždycky když se ke mně přihlásí bývalí studenti. Zatím jsou to většinou bývalé studentky, protože jsem léta působila na zdravotnických školách. Setkávám se s nimi v různých zdravotnických zařízeních. Je to milé, když se ke mně hlásí. Tak jsem zvědavá, kde se budu setkávat s vámi, a doufám, že to budou setkání neméně radostná.

Další otázka se týká školních výletů. Máte ráda školní výlety a jezdíte na ně?

Mám ráda školní výlety od dob, kdy jsem na ně jezdila v jiné pozici než vyučující. Mám ráda školní výlety i jako vyučující. Ráda jsem byla pod stany s obchodní akademií, kde jsem učila před vámi. To bylo před dvěma lety a oni byli tak strašně překvapeni, když jsem se tam objevila v džínách a říkali: „My jsme čekali, že přijedete v nějakém tom svém kostýmku a trochu jsme se toho báli“. A bylo to moc hezké.

Jak jste strávila Velikonoce?

Více jako svátky, kterými pohansky vítáme jaro, než jako největší křesťanské svátky v roce. Takže jsem se procházela a užívala dobrého jídla, které jsem obohatila vším zeleným, co se na zahrádce na Sedlčansku našlo. Takže v nádivce byly všechny zelené lístečky i květy fialek, snad kromě konvalinek. V polévce plavaly i čerstvé sedmikrásky. Dokonce mě potěšila i televize, protože dávala vzpomínkový film na moji maturitu, a tím jsou Rebelové. Ono to asi hodně řekne pamětníkům a je to takové krásně přibarvené. Vzpomínky vždycky vypadají barevnější, než byla skutečnost.

Jaké povolání jste chtěla dělat, když jste byla malá?

Poté, co jsem opustila přání prodávat v papírnictví, tak jsem se asi i pod vlivem maminky, výborné kantorky, která působila na zvláštních školách, rozhodla učit. Když jsem se potom nedostala na prkna, která znamenají svět, o což jsem se chvilku snažila, tak jsem se dostala před škamny, které znamenají svět. To myslím vážně, já si svého povolání vážím, a vlastně od roku 1973 působím ve školství, s tím, že jsem zkusila i práci v penzionu. I ta mě bavila. Myslím si, že je dobré zkusit i trochu práci jinou, nežli vlastní obor. A hlavní je dělat asi vždycky každou práci tak, aby si člověk na ní našel něco radostného, protože pak se lépe žije. Lehčeji.

Jste prvním rokem třídní profesorkou na této škole. Jak se cítíte v roli třídní profesorky?

Bojuji s tím, abych nepřeháněla mateřské pudy a na druhou stranu abych nesklouzla do přílišného podezírání a mentorování. Jsou na mě hodní. A já na ně tehdy, když vidím jejich zájem o dění kolem sebe.

Učíte francouzštinu, a tak by nás zajímalo, jestli jste někdy byla ve Francii.

Byla, ale krátce. Ty možnosti cestování máte spíš teďka vy. A to vám hrozně přeju.

Jak si udržujete mladou vizáž?

Já myslela, že je to rozhovor se středoškolskou kantorkou a ne s hvězdou! Je, vy čekáte diety, cvičení... Řekla bych, že je to hodně dané asi geneticky. Maminka vypadala vždycky velice krásně. Ale myslím, že se člověk asi musí snažit být otevřený světu, a hodně dává, když je člověk s mladými. Snažím se nedržet knedlíkové diety a chodím do Sokola. Já jsem stará sokolka! Ale na slety nechodím, moc to nepřeháním. Spíš takové cvičení a pak hospůdka s kamarády ze Sokola.

I vás se zeptáme, jaké tři věci byste si vzala s sebou na pustý ostrov?

Aha! Počítač mi nedovolíte? Ne, tam by totiž nebyli trpaslíci, co přinášejí do počítače ty informace. S těma já tolik neumím... Počítač by byl dobrý, asi by člověk zůstal ve styku se světem. Pokud by to tedy nebylo možné, pokud by tam ti trpaslíci nebyli, tak bych si vzala papíry a psací potřeby. Psala bych si literaturu, jakou bych zrovna podle nálady chtěla číst. A malování. Ne snad abych malovala, co bych chtěla vidět, ale kdyby se přece jenom objevil nějaký ten Pátek, tak trochu dekorativní kosmetiky, aby si mě všimnul.

Každý byl mladý, nezkušený a prožil si své trapasy a průšvihy. Vzpomenete si na nějaký průšvih z mladých let?

No, tak každý má nějakého kostlivce ve skříni, na kterého nechce moc vzpomínat, ale momentálně jsem si vzpomněla jenom svůj klasický školní. Celý život se snažím nepřiliš pomlouvat. Když jsem jednou na dvanáctiletce před školou nahlas kritizovala soudruha ředitele, kerého jsem si svým způsobem docela vážila, tak samozřejmě šel kolem. Lépe řečeno, stál za mnou. Ale nikdy mi to nepřipomněl.

Jakých vlastností si u lidí nejvíce ceníte a naopak?

Ježiš, teď jste mě teda trochu zaskočily. Vlastnosti! Tohle teďka nemám vůbec připravený, sesumírovaný. To mě nikdy nenapadlo. Vlastně první hledám na lidech klady. Potom teprve vidím zápory. Vlastnosti? Asi dodržet slovo, nepodrážet a být otevřený světu. A naopak.

Máte nějaké životní krédo, podle kterého se řídíte? Které byste třeba i vzkázala studentům...

Nějaké moudro dát studentům. Mně se líbí výrok „Člověk přichází na svět, kterému ještě nerozumí, a odchází ze světa, kterému už nerozumí“. Tak se snažím pořád ještě tomu světu rozumět, abych tady ještě chvilku zůstala. Ale někdy už to dá práci.

MuDr. Mol & LaCrimosa

Výroky našich profesorů

V poslední době se s výroky profesorů a profesorek přímo roztrhl pytel. Bylo nám dokonce i vyhrožováno cenzurou, ale my jsme se nadali. Tížilo by nás svědomí, kdybychom se s vámi o tyto krásné věty nerozdělili a rozhodli jsme se proto rozšířit tuto rubriku o další stranu.

Pro 3.C zdůrazňuji, že není důležité vědět nejen jeden o druhém, ale i sami o sobě.

(výrok z lyžařského kurzu)

prof. Bek

Teď si zahrajeme novou hru. Jmenuje se „VÁNOČNÍ ÚKLID“.

prof. Kábelová

Nemůžeme si otevřít sešit, když si zamalováváme bed'ary...

prof. Kábelová

Paní pokladní 15 minut nandavala pásku, aby posléze zjistila, že se páska nechytla, a nandavala znova...

prof. Šrámková

Přemyslovci si zredukovali stavy - vymřeli.

prof. Brožek z Prošku

Proč se býci kastrovali? Aby nedělali kraviny.

prof. Brožek z Prošku

Známky mám v počítači. Chcete, abych sem dotáhl počítač?

prof. Kořínek

Takovej ten gigolo není na takový ty věci, jako třeba, že by vám nosil uhlí.

prof. Kořínek

Tyhle kluci, já nevím, jestli dospějou. Ty jsou někde mezi mateřskou školou a jeslema.

prof. Bavšenková

Já Vám kašlu na angličtinu. Bekovi šlápnu na krk!

prof. Vejtasová

Styd' se nestydo.

prof. Vejtasová

Když má někdo střední školu, tak vaří kafe. No a když má někdo vysokou školu, tak to kafe pije.

prof. Jan Jančík

Výrok čísla:

Tak to je pak na hovno... Jestli to dáte do časopisu, tak to budu cenzurovat!
(z jistých důvodů neuvádíme autora...)

LaCrimosa & a další pozorní studenti

A pár „eSeMeSek“

Upozornění! Již po několikáté Vám bylo při telefonování naměřené nejedné promile alkoholu v tlamě. Pokud se to bude opakovat, telefon Vám bude odpojen!

Objednali jste si službu „přerušovaná soulož“, tak Vás tímto přerušujeme. Váš OPERÁTOR

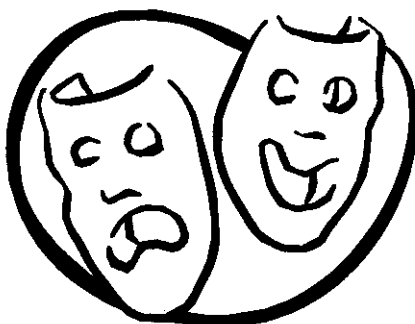
Ahoj, já jsem hloupější verze viru I LOVE YOU určená pro mobily. Rozešli mě svým známým a poté si náhodně smaž několik položek v telefonním seznamu. Děkuji.

Váš mobilní telefon byl napaden virem I LOVE YOU. Ihned rozbijte svůj telefon a desinfikujte se tím, že se plně oddáte sexuálními orgány. Váš mobilní operátor.

Na Váš mobil byla nyní nainstalována nová služba V-CHIP. To znamená, že pokud se v něm objeví sprosté slovo, tak do pěti minut exploduje. Rozumíte tomu, KURVA!!!

Láska je definovatelné amortizované periferické komplexum, kde se v pseudoindividualistickém egocentru vyvolává pocit, že SOULOŽIT JE BOŽÍ.

P.I.S.T.

Test

Možná vám to bude připadat jako laciný test z dívčího časopisu, ale to jste na velkém omylu. Jedná se totiž o kvalitní test ze školního časopisu, na jehož výsledky se můžete plně spolehnout (pokud vám vyhovují). Ale může se i stát, že se vloudí nějaká ta chybička a výsledek by mohl být zkreslen (to v případě, že vám výsledky nevyhovují). Ale teď se už dejte rychle do práce a nepodvádějte!!! Postupujte hezky bod po bodu...

1. Nejprve si napište pod sebe řadu čísel od 1 do 11.
 2. Potom k číslu 1 a 2 napište oblíbené číslo!
 3. Vedle 3 a 7 napište jména dvou osob druhého pohlaví!
 4. Nedívejte se na konec! Jinak to bude všechno špatně!
 5. Napište nějaké jméno (přátelé nebo rodina) vedle 4, 5 a 6!
 6. Napište 4 názvy písní k 8, 9, 10, 11!
 7. A nakonec si něco přejte!!!
-

*
*
*
*
*
*
*
*
*
*

Zde jsou výsledky:

Musíte o této hře vyprávět tolika lidem, kolik máte napsáno na místě 2!!

Osoba na místě 3 je ta, kterou milujete!!

Osobu na sedmém místě máte rádi, ale nikdy s ní nebudete moci být!!

Osobu na místě 4 máte nejraději!!

Osoba na místě 5 vás velmi dobře zná!!

Číslo 6 přináší štěstí!!

Písnička na místě 8 má souvislost s osobou na místě 3!!

Titulem na 9. místě je píseň, která vyjadřuje váš životní pocit!!

A teď už honem běžte vyprávět tuhle hru tolika lidem, kolik máte na místě 2. Pokud to stihnete do hodiny, splní se vám vaše přání. Pokud ne... to ani nechtějte slyšet!!!

Vypadá to bláznivě, ale zdá se, že to funguje ☺

MuDr. Mol

Rukavičky

Jistý mladý muž šel do obchodu zakoupit své snoubence dárek k narozeninám. Vybral kožené rukavičky, avšak v prodejně došlo k záměně. Prodavačka omylem zabalila "Dámské spodní prádlo - kalhotky". Mladý muž si ničeho nevšiml a balíček poslal snoubence s dopisem. Po odeslání se divil, že se s ním snoubenka rozešla.

Plné znění dopisu:

Miláčku,

dlouho jsem přemýšlel, co bych Ti vybral, až teprve při naší poslední schůzce jsem si všiml, co Ti chybí. Najdeš to v balíčku. V obchodě měli ještě jedny dárkové, ale v těch by Ti byla zima. Nechal jsem si je vyzkoušet na jedné slečně a moc jí slušely. Nejprve ti budou malé, ale časem se vytáhnou, což je praktické v případě, že bys je musela narychlo svléct. Na návštěvě je nesvlíkej úplně, nýbrž je stáhni jen do poloviny. To je teď moderní. Při práci je sundavej úplně, aby nebylo vidět, co se v nich dělalo. Časem se Ti ušpiní a tak je polej benzínem a sedni si v nich do parku na lavičku. Budou opět jako nové.

Doufám, že Ti budou slušet a že Tě potěší.

P. S. Až je nebudeš potřebovat, pošli mi je, já si s nimi budu čistit brýle!

Agostinka

KINO - VIDEO

I když všechny a všechno kolem ovládlo šílenství v podobě Pána Prstenů (a Harryho Pottera :-), my už ho rozebírat nebudeme. Šanci dostane o něco míň známý film Black Hawk Down - Černý jestřáb sestřelen. Ten se odehrává v somálském Mogadišu roku 1993 za občanské války. Nebyli by to Američani, aby nezačali strkat nos tam kam nemají, a proto sem vyslali elitní vojenské jednotky Army Rangers a Delta Force. Ty dostaly za úkol unést pár nejbližších spolupracovníků islámského fanatika Mohameda Farraha Aidída. Jak to dopadlo? Ze strany Američanů špatně. Přišli o 18 vojáků. Ze strany Somálců mnohem hůř. Postříleno jich bylo asi tisíc.

Tenhle film měl být od začátku přesným zachycením moderní války, od kterého se režisér (super Ridley Scott) přesunul až k totální dokumentární stylizaci, kde ukazuje válku přesně takovou, jaká skutečně je: špinavá, brutální a chaotická. Díky tomu máte pocit, jako byste v těch prašných uličkách s M-16 v ruce pobíhali taky, přičemž si svých spolubojovníků (herců) moc nevšímáte. Dává to smysl - když jste přímo tam, nepotřebujete herce, abyste se do nich vtělovali. Takže je docela jedno, že jsou vám hrdinové Černého jestřába většinu času úplně ukradení.

Winky

JAK USPĚT U KONKURZU

Hej, mám za sebou svůj první konkurz! Jestli jste si někteří z vás povšimli, tak na nástěnce ve druhém patře viselo několik dní, že organizace SAN (Sdružení amatérských novinářů) vyhlašuje konkurz na svého nového člena. Hledají komunikativního jedince se vztahem ke psaní a nadbívání hvězdám pódíí. To všechno splňuji do puntíku. Pusu nezavřu od šesti hodin ráno, kdy mi u postele zarachotí budík a já stokrát prokleji jeho vynálezce. Netušíte náhodou, kdo to byl? A až večerní únava mi utne slova. Vztah ke psaní by se snad uvnitř mě taky našel. Pero vzít do ruky dovedu a sem tam něco dokonce napíšu i bez chyby. A nadbíhat hvězdám? Jestli jste něčí fanoušci, tak se mnou určitě souhlasíte, že tohle je ta nejmenší překážka. Takže jsem si řekla, proč to nezkusit?

Přesně ve stanovenou hodinu a den jsem stála před budovou, kam si nás všechny sezvali jako na porážku a s knedlíkem v krku a roztřesenými koleny, až mi tak přišlo na mysl, že mě asi příští rok při maturitě odvezou nohama napřed, protože se před profesorama zhrouťím, vešla dovnitř. A představte si, že mi právě tohle dodalo potřebnou odvalu. Nejsem přece srab! A protože jsem tam potkala ještě dvě holky z naší školy, hned šlo všechno tak nějak lehčeji. Dotazník jsme vyplnily svými propiskami, napsaly článek o muži, který dne 13. února spáchal sebevraždu v Bohnicích - ten můj si podřízl ve vaně žíly, kámošky skočil ze střechy a té druhé dosud někde pobíhá, nejasno jak, mrtev. Pak jsme čekaly, až nás pozvou dovnitř a přitom pomlouvaly svoje milé profesory, jelikož tohle téma bylo nám všem nejbližší. A víte, že máme všechny tytéž zkušenosti? Neměnnost hlasu u prófi Kořínka, jedno otevřené okno internetu u prófi Bozděcha, výbuchy netrpělivosti s našimi tupými mozky u prófky Kolářové. Tak je to dobrý, ne jenom moje třída je považována za nezvladatelnou a nemožnou. Dělalý jsme takový rámus a smály se naprosto spontánně, až mě tak napadlo, aby nás odtamtud nevyrazili. Ale naopak. Každého vzali k sobě do kanceláře na pohovor a nevyhnulo se to ani mně. To víte, že jsem zase byla jako roztřesený ratlík, ale protože jsem dosud dlela taky zpola u myšlenek na naši školu, posadila jsem se před dvoučlennou porotu s úsměvem na rtech. Nebylo třeba si je ani představovat nahé, byt' by ten pohled mohl stát za to! Pět minut uběhlo tak rychle, že když jsem vyšla ven, mohla jsem konstatovat, že jsem s úspěchem ze sebe ani nestačila udělat idiota. Což se mi mimochodem daří dělat pořád! Vypyťovali se na takový ty otázky typu: a co bude po škole? (měla jsem chuť říct: „a jak to mám sakra vědět!“, ale s nasazením inteligentního výrazu jsem řekla, že ekonomka, kdy jsem prý začala psát? (v šesti, pokud nejste divní, tak vy snad taky!), na co se dívám v televizi (no to vám tak budu povídat) a jestli neuvažují o studiu žurnalistiky. A to ze mě bohužel ta pravda vypadla a já řekla: „Ne, ta škola je na nic. Bud' psát umíte nebo ne a v žádný škole vás to naučit nedokážou!“, čímž jsem se zhrozila, ale už se to nedalo vzít zpět. Naštěstí se mnou jeden z nich

vehementně souhlasil a já si v duchu zhlubóóóóka oddechla. No a pak jsem odtamtud vypadla a příští den si přišla pro výsledek.

Jak to asi dopadlo! Ted' mě napadla hříšná myšlenka, že vám to neřeknu, ale příběh má mít jasný konec. Tak tedy ... bylo nás jedenáct a vzali ... nás jedenáct. Dobrý vtíp? Možná asi z jejich strany, protože ještě ted' nechápu, proč z toho dělali teda takové divadýlko. To nám měli říct rovnou, že vezmou všechny. No ne? Ale konkurz je konkurz a jestli jsem to udělala spolu s dalšími deseti, na tom zas až tak nezáleží. Stejnak mohu tvrdit, že jsem uspěla a nikomu jinému neprozradit, že spolu se mnou i deset dalších! Hej, nic jsem vám neřekla. Hned to zapomeňte! No tak, bude to! Fajn, to se mi líbí! Tak proč teda čtete dál?

I. J.

Jak zvládnout horečku při konkurzu

1. Mějte při sobě aspoň pět kámošů, aby vás rozptylovali. Nejdřív se však přesvědčte, že jsou škaredější a hloupější než vy. Aby pak nevzali je místo vaší maličkosti.
2. Oblečte se střídmě, žádný výstřih a těsná tílka. Pořádně se však zahaňte make-upem. Když totiž nebudou moci zírat na to, musí vám hledět do tváře. A ta ne vždy splňuje všechna kritéria.
3. Tvařte se inteligentně, nesmírně sebevědomě a jako by vám pranic nezáleželo na výsledku. Hlavně ale nepřehrávejte. Mohlo by se jim pak zdát, že jste chytřejší a schopnější než oni, což by jim určitě vadilo a hned by u vašeho jména udělali černou tečku.
4. Při podání ruky se nejdřív přesvědčte, zda ji máte po toaletě, kam jste předtím dozajista prchli, řádně umytou. Nevyvolalo by to dobrý dojem, kdyby ne!
5. A poslední rada, podle mě ta nejdůležitější: Pokud máte vlivné rodiče, nebojte se jich využít. Přeci vás jednou stvořili (děti nosí čáp!!!), aby se o vás mohli starat, tak at' se snaží. Od čeho by potom byli?!

Tyhle rady jsou dávány z pohledu něžnějšího pohlaví, protože by se asi těžko u toho opačného praktikoval bod číslo 2. I když, člověk nikdy neví...

I. J.

Milionář nebo uklízeč u Microsoftu?

Jeden nezaměstnaný muž se přihlásil jako uklízeč u firmy Microsoft. Personální šéf si pozval tohoto muže na pohovor ke vstupnímu testu (zametání podlahy). V průběhu pohovoru mu říká: "Jste přijat, dejte mi Váš e-mail a já Vám pošlu formulář k vyplnění, a zároveň instrukce kde a kdy se máte první den hlásit". Nezaměstnaný zoufale odvětí, že žádný počítač nemá a e-mail nevlastní. "Když tedy nemáte e-mail tak to virtuálně neexistujete a tak nemůžete tuto práci získat." Zklamaný zoufalý muž neví, co dělat, a má už jen 10 \$ v peněžence. Nakonec se rozhodne a koupí v supermarketu bednu s 10 kg rajčat a během dvou hodin je rozprodá za dvojnásobek. Takto to zopakuje ještě třikrát a jde domů s 80 \$. Tak jak to provedl s rajčaty, změnil svůj styl života a myšlení. Každý den vstává brzy ráno, pilně pracuje a pozdě večer se vrací domů s několikanásobkem svých peněz. Později si koupí káru, kterou zanedlouho vyměňuje za dodávku a o něco později za flotilu nákladních aut. Po několika málo letech vlastní tento muž jeden z největších veľkoobchodů se zeleninou ve Spojených státech. Jak myslí na budoucnost své rodiny, rozhodne se uzavřít životní pojištění. Zavolá pojišťovacímu makléři a zvolí si pojistný plán. V závěru rozhovoru se jej makléř zeptá na e-mail adresu, aby mu mohl zaslat pojistnou smlouvu. Muž odpoví, že žádnou e-mail adresu nemá. "To je zvláštní" říká makléř "Vy nemáte žádný e-mail a přesto jste dokázal vybudovat takové impérium. Představte si, kde byste dnes byl, kdybyste e-mail měl. Muž se dlouze zamyslí a pak odvětí "Byl bych uklízeč u firmy Microsoft".

P.I.S.T.

Jsem vyvrhel

Když se můj otec chtěl milovat, matka mu vždycky ukázala mojí fotografii. Měl jsem hodně bed'arů. Jednou jsem usnul v knihovně a když jsem se vzbudil, nějaký slepec četl mojí tvář. Pocházím z hloupé rodiny. Během války Severu proti Jihu můj skvělý strýc bojoval za Západ. Můj otec byl také hlupák. Pracoval v bance a chytily ho, jak krade propisky. Když jsem se narodil, doktor přišel do čekárny a řekl mému otci: "Dělali jsme, co jsme mohli, ale protlačil se ven." Moje matka mě nechtěla kojit. Říkala, že mě měla ráda jen jako přítele. Když mne donesli ke křtu, farář řekl: "Chcete ho pokřtít, nebo obětovat?" Mohu říct, že mě rodiče nenáviděli. Ve vaně jsem si hrával s opékačem topinek a s rádiem. Pracoval jsem v obchodě se zvířaty a lidé se ptali, jak moc ještě porostu. Když jsem byl malé dítě, chtěli mě vyfotit na plakát, propagující antikoncepci. Jednou mě unesli a poslali mému otci kus mého prstu. Odpověděl jim, že chce více důkazů. Jako dítě jsem se ztratil. Viděl jsem policistu a požádal ho, aby mi pomohl najít mojí rodinu. Řekl jsem "Myslíte, že je někdy najdeme?" On odpověděl: "Nevím, chlapče. Je spousta míst, kde se mohou skrývat." Když je Halloween, rodiče oblékají své děti tak, aby vypadaly jako já. Loni se mi jedno dítě snažilo sundat tvář. Poslední přání mého strýce bylo, abych mu seděl na klíně. Umřel na elektrickém křesle.

P.I.S.T.

LEKCE CIZÍCH JAZYKŮ

(počátečními neúspěchy se nenechejte odradit...)

J a p o n š t i n a :

- * prodavačka - šidilidi
- * atomová puma - samajama domyfuč
- * potápěč - čumizgumi
- * manželka - akaši takaši mojaši
 - * ředitel - nemako
 - * náměstek - jakomako
 - * sekretářka - omako
- * vrátný, hlídač - čumako
 - * mistr - mako
- * dělník - makojakopako

Š p a n e l š t i n a :

- * policajt - Don debilo
- * tajný - Don debilo inkognito
- * pomocník - Don debilo inkognito amatero

M a d a r š t i n a :

- * penzista - uštvánléty
- * funkcionář - kuleváloš
- * hřbitov - tuhoškempink,
 - * včela - seremed
 - * vosy - neseremed
- * čmelák - neseremedturbo
- * uklízečka - hádrošmátra
 - * kamzík - terénkoza

P. I. S. T.

P o r a d n a

(radí sexuolog Lezu Midar)

Ahoj Midare,
mám takový problém
se svým chlapcem.
Chodíme spolu tři
měsíce a máme se moc
rádi. I v otázce sexu
nám to docela klapě.
Až na jednu věc.
Vždycky, když se
milujeme a on je
zrovna v tom
nejlepším, začne
nepředstavitelně
falešně zpívat. Nedá
se to poslouchat!
Nevím, jestli mu to
mám říct. Mám strach,
abych ho třeba
neurazila nebo
nenarušila jeho
potenci.

Hermína, 17

Milá Hermíno,
tenhle problém asi
trochu zasáhne do Tvé
finanční situace.
Doporučuji ti totiž,
aby sis nakoupila velké
množství vaty a před
každým milováním si
s ní vycpíš uši. Pak už se
nemusíš bát, že Tě
během milování a

možná i v tom
„nejlepším“ přepadne
falešný zpěv...

Ahoj Lezu Midare,
doufám, že mi pomůžeš
vyřešit problém, který
mě trápí už půl roku.
Kdykoli jdu po ulici a
vidím vysokou
blondýnu, přijde to na
mě. Určitě to znáš,
nedá se to zastavit. Je
to pak hrozný trapas,
když se mi to stane,
protože ta látka taky
všechno prozradí!
Bojím se, jestli se
nejedná o nějakou
úchylku.

Čeněk, 16

Milý Čenku,
mohu Tě s klidem
v duši ujistit, že o
úchylku se opravdu
nejedná. I mně se to
občas stane. Ale jen
občas. Existuje na to
bohužel jen jedno
řešení. Nechodit vůbec
mezi lidi. Pak je totiž
nulová šance, že potkáš
vysokou blondýnu. Jo a

pro jistotu se ani
nekoukej na televizi a
nečti si žádné
časopisy. I tam by se
totiž vysoké blondýny
mohly objevit.

Zdar Midare,
jsem úplně na dně.
Podvedla mě moje
holka. Chodíme spolu
přes rok a mám ji moc
rád. Víím, že mě má
také ráda, ale prostě
se to stalo. Nevím
ted', co mám dělat.
Mám jí odpustit nebo
opustit?

Arnošt, 19

Milý Arnošte,
tak v první řadě ji
podved' také a zajisti
si, aby se o tom určitě
dozvěděla. A podle její
reakce poznáš, jak jsi
se měl možná
zachovat. A kdyby se
s Tebou třeba rozešla,
nesmutni. Aspoň budeš
mít novou zkušenost
do příštího vztahu.

„Miluji Tě“

V minulém čísle jsme si pro vás připravili různá vyznání lásky, ale opomněli jsme uvést některá základní. Za tento nedostatek se omlouváme a pro pořádek věcí vám dnes nabízíme vyznání lásky a poněkud střízlivějších jazycích...

Dánsky	- Jeg Elsker Dig.
Finsky	- Mina rakastan sinua.
Irsky	- Taim í ngra leat.
Maďarsky	- Szeretlek.
Norsky	- Jag Elsker deg.
Portugalsky	- Eu te amo.
Řecky	- S' agapo.
Španělsky	- Te guiero. (Te amo.)
Švédsky	- Jag alskar dig.
Arménsky	- Yes kez sirumen.
Bulharsky	- Obicham te.
Estonsky	- Ma armastan sind.
Etiopsky	- Afgreki'.
Chorvatsky	- Volim te.
Islandsky	- Eg elska tig.
Kambodžsky	- Soro lahn nhee ah.
Katalánsky	- T' estimo.
Korejsky	- Sarang Heyo.
Korzicky	- Ti tengu caru.
Litevsky	- Is tevi miilu.
Thaiwanský	- Wa ga ei li.
Turecky	- Seni Seviyorumb.
Vietnamsky	- Anh ye' u em. (muž ženě)
Vietnamsky	- Em ye' u anh. (žena muži)
Latinsky	- Te amo.
Eskymácky	- Negligevapse.
Persky	- Doo-set daaram.
Keltsky	- Ta gra agam ort.

MuDr. Mol

T ě ž k ý ž i v o t j e d n é s t u d e n t k y

(pokračování)

Cesta byla sice dlouhá, ale ani na chvíli jsme se během ní nenudili. Ze začátku ná trochu dělal starosti pan průvodčí, který se za zlobil za jízdu „načerno“. Ale po vypití druhé lahve vína zapomněl na náš přestupek a celou následující půlhodinu nám vyprávěl vtipy. Potom velice obveselen svým výkonem vystoupil s omluvou, že musí manželce koupit pomeranče. My jsme zatím pokračovali v cestě, která probíhala v klidném duchu. Takovým malým zádrhelem byly snad jen brýle, které vypadly Evelíně ven z okna, když pozorovala ubíhající krajinu. On by to zas až takový problém nebyl, ale Evelína bez nich neviděla ani na krok. Naštěstí s sebou měla náhradní. Ty měly stejný počet dioptrií, ale od těch předešlých se lišily zelenými sklíčky. Po zbytek cesty se nám proto Evelína smála, že jsme všichni celí zelení. Samozřejmě na to mělo zásluhu i nemalé množství požitého alkoholu.

Po příjezdu nás ubytovali. Já a dalších pět kamarádek jsme dostaly čtyřlůžkovou chatičku. Vešly jsme se tam docela krásně. Rychle jsem se skamarádily s blízko sídlícím kroužkem maturantů, kteří právě oslavovali své vítězství nad střední školou. Kolektivně jsme se potom rozhodli, že večer vyrazíme na diskotéku, která od nás byla vzdálena přibližně deset kilometrů. Nebyla jsem zrovna nadšená, že by někdo z těchto oslavenců měl sednout za volant, ale co se dalo dělat. Celou cestu poskakovali s autem jako kanár v kleci. Také jsem se jim snažila vysvětlit, že nemohou jet rychleji než ta auta před námi. Naštěstí byli docela vnímaví. Po deseti minutách toho modrého trabanta objeli a přestali si ničit přední nárazník.

Před diskotékou nám vyhazovač oznámil, že mateřské školce je vstup zakázán a jasně nám dal najevo, že tím myslí nás. Jeli jsme tedy na jinou diskotéku. Tam nás po delší době uvítal vyhazovač s rozepnutým poklopcem, slastným úsměvem a krásnou blondýnou za zády. Ten nám problémy nedělal a my jsme mohli v klidu předvést velkolepý striptýz, který byl následně odměněn velkým počtem panáků. Báli jsme se, že po takovém množství alkoholu nebudeme schopni odejít, ale policie byla tak laskavá, že nás vyvedla ven. Až před diskotékou jsme se dozvěděli, že se jednalo o policejní razii proti narkomanům, kteří ve zmíněném lokále měli své doupe. Příslušníci nás důkladně prošacovali a za půl hodiny jsme byli na cestě do chatek. Po této vyčerpávající noci jsme všichni rychle a tvrdě usnuli.

Po probuzení se pan třídní profesor trochu zlobil za to rozbité okno, ale vysvětlily jsme mu, že to bylo nezbytně nutné. Jinak bychom se totiž nedostaly

do naší chatky, protože jsme při oné razii nenávratně ztratily klíče. Ani majitel chatiček z toho neměl radost, ale opět to zpravila láhev alkoholu. Tedy ona to spíše byla míchanice všeho možného, co nám ještě zbylo. Trochu vodky, dva panáky gina, rum a kapička fernetu. Hlavní ale bylo, že Evelínin proslov o jedinečném likéru dovezeném až z Mexika zapůsobil na majitele tak mocně, až zapomněl na všechnu zlost a zavřel se i s lahví do svého příbytku. Zbytek dne prozvracel a večer se hájil tvrzením, že na tak komfortní alkohol není jeho žaludek přizpůsobený.

My jsme mezitím odešli na odpolední nákupy. Po cestě jsme potkali několik černých slepic, které nám daly námět k velmi živé diskusi. Evelína tvrdila, že se jedná o zvláštní druh dovezený z Afriky, ale já jsem si pevně stála za tím, že jen byly o něco déle na sluníčko a přehnaly to s opalováním. Celé diskusi nasadila korunku hladová Valerie, která o černých slepicích prohlašovala, že jsou jen špatně upečené, protože předčasně utekly z pekáče. Ve městě jsme strávili přibližně tři hodiny. Z toho jsme dvě hodiny vybírali hospodu, kde by byl dostatek volného místa a alespoň tři teplá jídla na výběr. Dokonce to byla i jídla chutná, jen ta náplast v polévce se polykala špatně. Posoleného čaje si všiml jen spolužák Zbyněk, protože si jako jediný nedal ten pálivý guláš a měl své chuťové buňky v pořádku.

Na večer byl naplánovaný společný rozlučkový táborák. Jedla jsem si v klidu svůj buřt, když se vedle mě najednou objevil majitelův vlčák. Pohodlně se usadil na mou nohu a pozorně sledoval každý můj pohyb. Brzy jeho pán zpozoroval můj nechápavý pohled a ujistil mě, že se nemám čeho obávat. Jeho miláček pouze poznal svůj talíř. Na chvíli se mi udělalo mdlo, ale brzy mě vzkřísila hořčice, která mi přistála na obličeji. Rychle mi došlo, že jsem se stala účastníkem hořčicové války a ráda jsem se přidala.

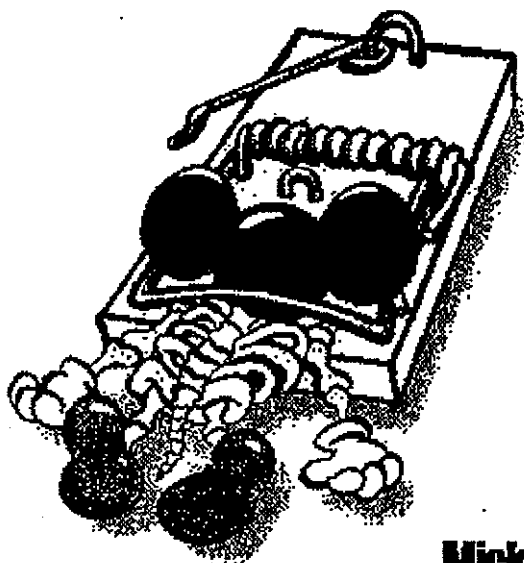
Následující den byl odjezdový. Nasedli jsme na vlak, který s námi ujížděl zase zpět do Prahy. V klidu jsem si žvýkala svou jablečnou žvýkačku, když se ke mně po deseti minutách jízdy nahnula paní sedící přede mnou a velice vážně promluvila: „Nesnažte se mě prosím Vás bavit, jsem hluchá“. Do Prahy jsme dorazili v plném počtu. Dříve než se ale každý z nás rozutekl do svého domova, stihli jsme si ještě říci několik pochvalných slov o letošním výletě. A myslím, že nejsem jediná, kdo si tajně přeje, aby ten příští měl podobný nádech.

MuDr. Mol

KVÍZ PRO CHYTRÉ HLAVIČKY

Aby v tom maturanti nebyli sami, rozhodli jsme se znalostně prověřit i vás. Zde je uvedeno několik záludných otázek, která vám snad trochu zamotají hlavu. Můžete tím mnoho získat. Například obdiv spolužáků nebo nové informace. A pokud byste přeci jen nad nějakou otázkou hodně váhali, rádi vám poskytneme správnou odpověď. Nejprve nás ale budete muset ve škole vypátrat...

- Může si muž vzít sestru své vdovy?
- Muž v tmavé místnosti má jednu sirku. V místnosti jsou kachlová kamna, pec na uhlí, naftová kamna a petrolejová lampa. Co zapálí nejdříve?
- Které oko má Žižka zavázané na desetikoruně?
- Co bylo 6. prosince 1936?
- Dvě ruce mají deset prstů. Kolik prstů má deset rukou?

Mickey

MuDr. Mol

M A T U R I T A !!!

V prváku jsme se cítili neohrabaně a krčili se pod zvýšenými hlasy našich profesorů. V druháku už jsme nabyli sebevědomí a dovedli se dokonce s některými nadřízenými hádat. Ve třetáku jsme stáli nad věcí a dovolili si i nic nedělat. A čtvrták? Když jsme se dostali do fáze jak naší inteligence, tak schopnosti bít se o svoje známky nehledě na krev, musíme držet do úmoru a třást se před obávanou zkouškou dospělosti. Maturitou.

Jo, už je to zase tady. Ten proces plný nervů a psychické lability, a čím blíže nám dýchá za zády, o to víc si připadáme blbější a skleslejší. Nezná někdo recept na maturitu? Kdyby ano, měl by asi nevyčísitelnou hodnotu. Ale takhle budeme muset chtít nechtě spoléhat na vlastní rozum, kteréhož má většina z nás opravdu pramálo. Tak tedy přejeme všem brzké vyléčení a hlavně, aby ve druhém patře v září nestál nikdo z těch letošních ubožáků. Z VÁS, milí čtvrtáci!

Zaručené rady, jak složit maturitní zkoušky

1. Před vstupem před obávanou porotou se pořádně nadechněte, otevřete dveře a usedněte s hraným potěšením k potítku. Když byste vydrželi nedýchat patnáct minut, ručím za to, že zvládnete už všechno!
2. Klepou-li se vám ruce a nemůžete-li psát, strčte si propisku do pusy. Nejenže se vám dostane obdivu od spolutrpicích, ale možná se i otrávíte tuhou.
3. Zjistíte-li pět minut před vaším nástupem, že nevíte svoje jméno, neděste se. Pořád ještě můžete použít příjmení premianta třídy! Možná si nikdo nevšimne, že to jste jen VY!
4. O „Svatáku“ se nesnažte tvrdým učením dohnat to, co vám k plné spokojenosti ještě chybí. Stejně to nemá cenu, tak se radši bavte a užívejte si. Po zkouškách už vám totiž úsměv ze rtů nadobro zmizí!
5. Vylosujete-li si otázku, kterou jste se náhodou neučili, žádný strach. Spouště lidem před vámi se to totiž dozajista stalo také. Nejste v tom tudíž sami!
6. Pociťujete-li panickou hrůzu už rok před vlastní maturitou, není nic lehčího, než neustále na konci třetáku propadat. Otázkou zůstává, jestli na tuhle radu není trochu pozdě!

Pokud ani jedna rada nezabere a vy se stále budete cítit ještě hůř než jen pod psa, mám tu poslední radu. Uplést provaz každý asi neumí, ale Nuselák je volně otevřen každé pondělí až neděli od 6.00 do 6.00 příštího rána. Hodně štěstí!

I. J.

PS: To se mi to hezky kecá, když jsem teprve rok za vámi, co? Ale nebojte, až vy si budete užívat vysokoškolských večírků anebo tupě makat na stavbě, já budu prožívat to, co na vás čeká za pár dní! A některou ze svých rad určitě s radostí.....ZAPOMENU!

NOVÝ ŠKOLNÍ ŘÁD

Vnitřní řád školy

1. V sychravých dnech chodí žák do školy jen proto, aby si odpočinul a seznámil se s novými anekdotami.
2. Žáci chodí do školy kdy chtějí, nejlépe ve vyučování.
3. Vstoupí-li do třídy ředitel nebo jiná povolovaná osoba, žáci pozdraví lehkým kývnutím hlavy a sundají nohy ze stolu.
4. Žáci ze třídy odchází libovolně.
5. Při vyučování leží žáci na lavici, nehrají-li ovšem karty.
6. Není-li žák spokojen s výsledkem a známkou, dá to najevo hlasitými výkřiky, nehvízdá však na prsty, aby nevzbudil spící spolužáky.
7. Osoby, které žák potká, pozdraví hlasitým čau. Zásadně se nepřezouvá.
8. Je-li žák podrážděn, předseda třídy včas upozorní vyučujícího, aby žáka dále nedráždil.
9. Žák ignoruje všechny učitele, ale nemlátí je, když tak jen po hlavě.
10. Žák je ukázněn ke všem spolužákům, zajistí pivo, je-li na něm řada.
11. Žák hraje karty jenom o peníze, když to neumí, ostatní ho to naučí.
12. Žák svévolně ničí školní majetek, s cizím jedná jako se svým.
13. Je-li žák opilý, nerozptyluje učitele svým žvaněním a jde se domů vyspat.
14. Když žák něco rozbije, samozřejmě se nepřizná.
15. Za nepořádek ve třídě ručí služba, která po zazvonění vyběhne první ze třídy. Jestliže nemá čas probudit spící spolužáky a udělat nepořádek, dokončí tuto práci uklízečka nebo školnice.
16. Školní pomůcky nosí žák jen tehdy, chybí-li spolužák z jeho karetního družstva.
17. Žák přichází do školy s úsměvem a krabičkou cigaret v kapse.
18. Při písemkách opisuje žák z taháků nebo od spolužáků. Při ústním zkoušení jsou všichni spolužáci povinni zkoušenému napovídat a učitel je povinen toto napovídání ignorovat.
19. O přestávkách se větrají zakouřené učebny - jestliže někdo vypadne z okna, ohlásí to služba třídnímu učiteli a ten si dotyčného vyškrtně ze seznamu. Celá třída se účastní povinně pohřbu.
20. Na konci roku učitelé poděkují žákům za výdrž. Poté si žáci rozeberou školu.
21. Tak se i Vy přičiňte o dobrou pověst Vaší školy a važte si jí co nejvíce!

P.I.S.T.

(za následné podivné chování studentů redakce nezodpovídá)

P o e t i c k ý k o u t e k

D ě t s t v í

Dnes už jen vzpomínám,
jak na pláži sis hrál.
Jak rád jsi hrady z písku stavěl,
jak rád ses ve vodě šplouchal.
Jak včera mi to připadá.
Záda Ti sežehlo sluce,
vlasý rozežírala sůl.
Tvé oči, jak kaštan hnedé,
se rozzářily, když jsi viděl někoho,
s kým dalo by se hrát.
Dnes je to jinak.
Jsi dospělý. Jiná Ti hledí do očí.
Už ani nevíš, že také existuji já.
Já, která za Tebe mohla v dětství život dát.
Jsi krutý a bezcitný.
Vždyť spolu jsme vyrůstali.
Spolu po stohách slámy lezli.
Měli jsme se sebou často sirky,
však nikdy jsme jich nepoužili.
Proč?
Možná jsme se báli,
Možná jsme nechtěli způsobit škodu.
Možná ...
A Ty si na mě nikdy nevzpomeneš?
Už asi ne. Jiná o Tebe pečuje,
Jiná Ti zpřijemňuje volné chvíle.
Už ani nevzdechneš po našich toulkách lesem,
po dobrodružných výletech na kolech.
Lovili jsme ryby. Ty zastal ses jich,
vždy jsi jim svobodu vrátil.
Já zuřila, vždyť náš úlovek to byl.
Chtěla jsem se doma pochlubit s ním.
Pomatuješ, jak rádi jsme v polích běhali.
Nikdy na nás nepřišli.
Byli jsme tak malí, že v klasech jsme se ztratili.
To je dávno. Dětství nevrátíš...

LaCrimosa

U r č i t ě n e ř e k l i

Pro Boha živého. - Nietzsche

Nietzsche je mrtev. - Bůh

A teď z jiného soudku. - Dionýsos

Lepší vrabec v hrsti než holub na střeše. - Alfred Hitchcock

Nemá to jistru. - Diesel

Zase na tahu. - Kasparov

Hlavně nešlápnout vedle. - Neil Armstrong

Nenechat se doběhnout. - Zátopek

Jedno oko nezůstalo suché. - Kyklop

Melu pátou přes devátou. - Beethoven

Tehdy jsem měl pořádné okno. - Bill Gates

Sedm je šťastné číslo. - Krkavci

Nejen chlebem živ jest člověk. - Jan Becher

Lže jako když tiskne. - Guttenberg

My v tom prsty nemáme. - Jezinky

Kdo dřív přijde, ten dřív mele. - Don Quijote

Nedá se svítit. - Křižík

Lidé, bděte. - Šípková Růženka

Já na bráchu, brácha na mě. - Kain

Do smrti dobrý. - Heslo Kamikadze

Nemáte oheň? - Prométheus

P.I.S.T.

Minipovídka

Jako dítě jsem nenáviděla svatby. Tetičky se smály a říkaly: „Ty budeš další“. Přestaly, když jsem jim na pohřbech začala říkat totéž.

LaCrimosa

Sněhurka

V jednom království se králi a jeho ženě narodila dcerunka. Protože přišla na svět v zimě, dostala jméno Sněhurka. Zprvu Sněhurka připomínala malého krokodýlka, ale postupem času z ní vyrostlo pohledné děvče. O pár let později královna zešlela ze Sněhurčiny krásy a musela být zavřena do sanatoria. Král se znovu oženil a i jeho nová manželka bojovala se Sněhurčinou krásou. Jednou sedla před své kouzelné zrcadlo a pronesla onu osudnou větu: „Zrcadlo, zrcadlo, kdo je v našem kraji nejkrásnější?“ „Sněhurka, ty drštičko!“ Tato odpověď novou královnu bestiálně rozčilila. Zavolala si k sobě myslivce, aby Sněhurku odvedl do lesa a tam ji usekl hlavičku. Myslivci se ale nebohé dívky zželelo a nechal ji naživu. Tedy spíše se netrefil, ale každopádně Sněhurka přežila a na myslivcův příkaz utekla do hlubokého lesa.

Dlouho bloudila až narazila na malou chaloupku. Vešla dovnitř a zjistila, že je tam trochu zapuchlo. Rozhodla se proto, že v chaloupce trochu poklidí. Na velké uklízení ale nebyla zvyklá, a tak během deseti minut usnula. O pár hodin později dorazilo sedm trpaslíků, kteří v chaloupce bydleli. Sněhurka se probudila a vyprávěla trpaslíkům svůj příběh. Ti ji hned nabídli, aby s nimi zůstala, a tak se také stalo. Výborně jim to spolu vycházelo, ale co čert nechtěl! Královna se dozvěděla, že je Sněhurka naživu. Myslivce ihned dostal vyhazov. Královna se rozhodla vzít celou situaci do vlastních rukou a proměnila se na zlou čarodějnici. To bylo jediné co uměla, jinak byla úplně lempl. Ale proměnit se na čarodějnici, na to ji užilo. A v této proměně se vydala hledat do lesa Sněhurku. Sněhurka byla sama doma v chaloupce a dělala nějaké domácí práce. Myslím, že zrovna vyvářela Šmudlovy trenýrky, ale bohužel marně, když najednou někdo zatřukal na dveře. Sněhurka otevřela a za dveřmi stála čarodějnice. Držela jablíčko a říkala: „Sněhurko, kup si to jablíčko, není vůbec otrávené.“ I když na to nevypadalo, bylo takové bleděmodré. Barvoslepá Sněhurka si ho koupila a sotva si jednou hryzla, seklo to s ní o zem.

Když přišli trpaslíci z práce domů, nejevila Sněhurka již známek života. Trpaslíci dali Sněhurku do takové skleněné rakve, kterou na ni už měli připravenou. Dali jí i s tou rakví za velikou stodolu. Druhý den naštěstí jel okolo krásný princ na koni. Když přijel k té stodole, seskočil z koně a utíkal za tu stodolu. Přišel k rakvi. I přes skleněné víko poznal, že tam leží neznámá dívka, která je krásná v obličeji i po těle a že má dobrou povahu. Princ se rozhodl, že si obživí. Tak to víko odklopil, na Sněhurku se přiklopil. Pardon, nahnul. A pak Sněhurku políbil nebo něco podobného. Každopádně výsledkem bylo, že Sněhurka najednou obživla. Oba mladí lidé z toho měli ohromnou radost. Hlavně Sněhurka, protože už moc nepočítala s tím, že si ještě někdy užije. Princ si odvedl Sněhurku do svého království. Trpaslíky samozřejmě vzali s sebou také. Ve městě je potom prodali do ZOO. Každá kačka byla dobrá pro začátek. Trpaslíkům se v ZOO moc líbilo. Než se dozvěděli, že je v ZOO koupili na maso pro hrochy. A princ se Sněhurkou si v klidu dožili ve svém království. Do dnes nežijí určitě, protože už je to hodně dávno, co se tenhle příběh stal.

MuDr. Mol

PTÁČEK TWEETY

A teď něco pro naše maturanty. Maturita = nervy. Tedy jak u koho, ale většinou před ní má člověk strach. Proto vám posíláme pro uklidnění nějaké to štěstíčko, aby se vám šlo lehčeji před komisi... ptáčka Tweetyho, který nosí štěstí...

Byli jste spatřeni ptáčkem Tweety. Splní vám jedno přání!!!

Začíná odpočítávání, tak honem rychle začněte přemýšlet nad nějakým přáním!!!

10 ... 9 ... 8 ... 7 ... 6 ... 5 ... 4 ... 3 ... 1 ...

***** PŘEJTE SI NĚCO *****

Váš Dybrill

☺ ☺ ☺ Veselá stránka ☺ ☺ ☺

Dva sousedé si vykládají. „Proč máte dvě postele, když žijete sám?“ „Protože v druhé posteli počítám ovce, abych večer usnul, ale spát se mi s nimi přece jenom nechce.“

„Už je to 40 let, co jím hovězí maso každý den!“ říká jeden muž kamarádovi. „A výsledek je, že jsem silný jako býk!“ „To je zvláštní!“ odpovídá mu kamarád. „Já jím ryby už padesát let a stále neumím plavat.“

Jedna velmi tlustá dáma se váží na elektrické váze. V tom okamžiku vypadne z mašiny lístek a dáma čte: **PROSÍME, ABYSTE SE VÁŽILI JEDEN PO DRUHÉM.**

Dvě dvojčata vchází do baru. Pozoruje je zděšený muž sedící na

stoličce. „Jo, podívejte se znovu, říká jeden z nově příchozích, nemýlíte se, jsme dvojčata!“ „Opravdu?“ říká muž. „Všichni čtyři?“

Volá lord domů: „Ahoj Jean! Za chvíli jsem doma. Nestalo se něco neobvyklého za mé nepřítomnosti?“ „Ne, sire. Jenom jsem zlomil rýč.“ „Cože, rýč?“ „Ano, když jsem zakopával Vašeho psa.“ „Cože, můj pes je mrtev?“ „Ano, uhořel v boudě.“ „Bouda hořela?“ „Ano, chytla od Vašeho domu.“ „Cože, můj dům hořel? Jakto???“ „Lady šla po schodech se svícem a když se dozvěděla, že Vaši dceru znásilnili, upustila svícen.“ „Co? Moji dceru znásilnili? A co je s lady?“

„Uhořela.“ „NE! Sakra Jean, máte pro mne alespoň něco pozitivního?“ „Ano sire. Vaše testy na AIDS.“

Navštíví jeden český funkcionář svého kamaráda v Americe. Vidí, jak má Američan krásnou vilu a tři mercedesy a zajímá ho, jak k takovému jmění přišel. Američan ho zavede k oknu a povídá: „Vidíš tamhle tu čtyřproudovou dálnici? Tak ta měla být osmiproudová.“ Za tři roky navštíví naopak americký funkcionář svého přítele z Čech. Na jeho pozemku vidí stát ještě větší vilu, než má a mercedesů má dokonce pět. Také on je zvědavý a ptá se kamaráda, jak k tomu všemu přišel. „Vidíš tamhle tu sportovní halu?“ „Ne, nevidím.“ „Tak vidíš!“

MuDr. Mol

Číslo 3
5 Kč

Výkřiky

akademie

Časopis Obchodní akademie Vinohradská 38

Šéfredaktor - Dybrill
Redaktoři - MuDr. Mol
- P.I.S.T.
- LaCrimosa
- Banditka

Redakce: Obchodní akademie Vinohradská 38 a její učebny

Své názory a připomínky nám můžete sdělit pomocí e-mailu:

vykriky_akademie@seznam.cz

nebo pomocí **desek**, které pečlivě střeží pan Lupínek a pan Musílek ve vrátnici a do kterých můžete bez obav vkládat jakékoli písemnosti. Nebo můžete svůj příspěvek, námitku, připomínku vhodit do „poštovní schránky“ visící v prvním patře na vstupních dveřích kabinetu.

Distribuce pro profesory a studenty OA Vinohradská 38

Ročník I.

Náklad 100 výtisků

Časopis Výkřiky akademie vychází jednou za čas s podporou úzkého okruhu lidí. Vždy při patřičném nahromadění kvalitních příspěvků.

Poděkování: velké **DÍKY** patří všem, kdo se jakýmkoli způsobem zasloužili o vznik časopisu Výkřiky akademie. Zejména pak zaměstnancům dvou firem, kteří nám umožnili hromadný tisk. Ti si však nepřejí být jmenováni, neboť by jejich šéfové z hromadného kopírování neměli radost...

Několik „silných“ slov na úvod

Milí čtenáři, milé čtenářky. Nejprve nám dovoluňte, abychom se vám omluvili za trochu „opožděné“ číslo. Stala se neočekávaná událost. Osoba, která má na starost tvorbu časopisu jako celku na počítači, je poněkud netechnický typ. Úspěšně se jí podařilo zavírovat si své PC a následně přijít o veškeré soubory. Mezi těmi nezalohovanými na disketě bylo i třetí číslo tohoto časopisu a veškeré příspěvky. Proto se nám náramně hodily nečekané „prázdniny“, sebrali jsme veškeré zbylé síly a rychle jsme vytvořili novou verzi třetího čísla. Doufáme, že se vám bude líbit a že splní svůj účel - alespoň trochu pobavit každého človíčka, který

nakoukne do následujících řádků. Taktéž doufáme, že jste již zaznamenali začátek nového školního roku, pro mnohé maturitního. Stejně jako pro nynější redakci. A právě kvůli této „zkoušce dospělosti“ jsme nuceni se s vámi tímto číslem rozloučit, protože nátlak ze strany profesorů v poslední době stále více sílí a nám pomalu docházejí síly. K naší velké radosti jsme ale našli několik lidí, kteří mají o časopis zájem, což nám dodalo síly. Rádi jim Výkřiky akademie předáme a přejeme mnoho úspěchů. I vám ostatním přejeme mnoho zdaru nejen ve studiu, ale i v osobním životě. Nyní již nezbyvá, než popřát příjemnou zábavu.

Váš Dybrill

Kdo se směje naposled, ten má dlouhé vedení.

Obsah:

O vyšším principu mravním	2
Výroky profesorů	4
Pár eSeMeSek	5
Sprcha: muž x žena	6
Kvíz pro chytré hlavičky.....	7
Čekání na krokodýla.....	8
Modlitba pro vystresované	9
Konec „poradny“	9
Instrukce pro výběr z bankomatu	10
Poetický koutek	11
Věková studie.....	12
Obchodní korespondence trochu jinak	13
Určitě neřekli.....	14
Životní sen.....	14
Slova před smrtí	15
Proč jsem propustil svoji sekretářku	16
Citáty	17
Maturity	18
Odpovědi na kvíz	20
Veselá stránka	21

O vyšším principu mravním s profesorem Brožkem

I ve 3. čísle jsme pro vás vyzpovídali jednoho člena profesorského sboru. Tentokrát se našim otázkám nevyhnul pan Milan Brožek z Prošku, pro jedny známý z hodin dějepisu, pro druhé z hodin zeměpisu a pro jiné zase z pěveckého a dramatického kroužku nebo z historického semináře.

Náš první dotaz zní, co pro Vás znamená pojem škola?

Pojem škola pro učitele, to je opravdu otázka. Pro někoho je to totiž možná zaměstnání jako každé jiné. Pro mě je to prostor pro seberealizaci. Že budu učit jsem se rozhodl už hodně dávno, na základní škole, kde se mi líbilo, kde jsem měl spoustu vynikajících pedagogů. A právě je jsem tenkrát dost hodnotil, kteří jsou dobří a kteří jsou špatní. A já jsem si říkal, že jednou budu taky dobrý a vybíral jsem si to dobré z těch dobrých a děsně jsem kritizoval ty špatné. No a to mi vydrželo a škola je pro mě tím místem, kde si plním jeden ze svých dětských snů nebo ze svých dětských předsevzetí.

Teď se Vás zeptáme jako historika: Co si myslíte o českém národě? Máte pocit, že je něčím výjimečný, nebo se jedná o průměrný národ?

Každý národ je něčím výjimečný, to dělá národ národem. Průměrné národy neexistují, protože ten náhled je vždycky z pohledu nějakého jiného národa, který má jinou kulturu, a pak mu něco přijde vyspělejšího nebo méně vyspělého. Takže náš národ má řadu svých specifik. Spíš máme možná některé národní vlastnosti, které nás činí něčím lepšími nebo horšími - zase podle těch našich kritérií, která si sami stanovíme. Kdybychom si plnili všechna kritéria, která sami pokládáme za dobrá, potom bychom byli dobrým národem podle svých kritérií. Jestliže hodnotíme některé národy jako dobré, snažme se, abychom v těch kritériích, kterými je hodnotíme, byli také dobří. A obráceně. Zbavme se toho, co pokládáme za špatné. Mluví se o nás jako o národu, který má zlaté ručičky, o národu zlatých českých ručiček. Pokud se tím myslí to, že jsme zruční a že umíme něco vyrobit, pak se snažme takovými být. Pokud se tím myslí, že se dokážeme ze všeho vymluvit, leckoho okrást, někde něco čajznout a chápeme to jako zápornou vlastnost, pak to nedělejme. Jsem hrdý na to, jaký byl náš národ dřív. Měli jsme plno národních charakteristik, kterými byli Češi typičtí. Dělal to z nás významný evropský národ, třeba Češi byli známými válečníky ve středověku, byli jsme považováni za vyhlášené rabiáty, ze kterých jde strach. Ale to zvláště v dnešní době zas moc kladná charakteristika není. V 19. století se mluvilo všeobecně o Slovanech, o jejich holubičích povahách, a všechny tyto holubičí povahy Slovanů se začaly vzájemně hašteřit a nesnášet.

A nyní se Vás zeptáme jako profesora zeměpisu: Cestujete rád? Kde se Vám líbilo nejvíce?

Jistě! Cestuji velmi rád, i když na to mám jen velmi omezený čas. Já si mohu cestování dovolit pouze na sklonku léta, kdy mám svou krátkou dovolenou. Celé léto dělám dětské tábory a jenom na konci léta odjíždím. A odjíždím vždycky na stejné místo, kde se mi nejvíc líbí. Miluji jižní Moravu, tedy oblast mezi Znojmem, Novomlýnskou přehradou a Valticemi, a zamiloval jsem si Vídeň. Takže vždycky jedu na jižní Moravu a do Vídně a odtamtud se potom rozjíždím na jiná místa, kde jsem buď už někdy byl a líbilo se mi tam, anebo jsem tam ještě nikdy nebyl a už se tam léta těším.

Hříchem by bylo nezmínit se o pěveckém školním sboru Puellae Veneris. Chodil jste někdy Vy do pěveckého sboru?

Chodil a právě to na mě zanechalo dost trvalé následky. Když pomínu, že jsem kdysi dávno chodil do Bambín a pak jsem nevěděl, že se to tak jmenuje, protože jsem byl prvňáček, tak jsem potom chodil hlavně do sboru, který se jmenoval Sonaglio. Tam jsem chodil někdy od třetíáku na gymplu až do vysoké školy a pak jsem si založil svůj vlastní sbor, který se jmenoval Žakéři. Postupně se

mi to zmenšilo na nějaká komornější tělesa a zvykl jsem si, že vždycky, když přijdu na novou školu, tak se tam pokouším založit další takovéto těleso. Takže jsem to udělal i tady.

Kolik písní jste už složil a jak dlouho se již muzice věnujete?

Muzice se věnuji tak dlouho, kam až jen má paměť sahá. První písničku jsem si vymyslel někdy v základní škole. Ne, dokonce už v mateřské školce, ale ta se snad nedá ani doprovodit, tu nepočítám. Do toho počtu, jak se mě ptáte, kolik jsem jich složil, no, jde to někam ke dvěma stovkám. Ale teď vám neřeknu přesné číslo, protože nevím, jak mám počítat třeba árie v dětských operách, které jsem napsal, nebo některé takové písničky, které nepokládám za písničky, takové ty popěvky a tak. Takže přibližně kolem těch dvou stovek.

Kde čerpáte inspiraci pro své texty, písničky...

V podstatě především ze svého soukromí a z věcí, které se kolem mě dějí. Hodně jsem načerpal ze své profesorské profese, hodně ze svého intimního života, několik písní mám zaměřených politicky, něco jsem vyčetl z historie, mám řadu písniček s historickými náměty. Poslední větší práce, na které jsem dělal, je zhudebnění Šalamounovy Písně písní, to je námět biblický. Na tom pořád ještě pracuji.

Za jak dlouhou dobu složíte v průměru jednu píseň?

Tak na tohle se už vůbec nedá odpovědět. Dřív jsem těch písniček skládal hodně, teďka mám období útlumu. Teď už jsem hodně dlouho žádnou nenapsal, abych byl poctivý. Míval jsem období, kdy jsem jich napsal několik za týden, v tom nejpłodnějším období jsem napsal i dvě písničky za jeden den. Jinak jsem psával tak 4 - 5 za měsíc. To byl dřív můj průměr, už jsem se od něj ovšem výrazně odklonil. Teď píšu, když přijde nějaká invence nebo když je toho zapotřebí. Třeba pro pěvecký sbor jsem něco napsal.

Teď se vrátíme ke školnímu tématu. Jaký jste byl student?

Já? Ptáte se na studijní výsledky, nebo na chování? Jestli chcete vědět, jestli jsem se pral, tak nepral. Nebo jestli mě třeba někdy vyloučili a tak...? Jako studenta mě jednou málem vyloučili. Já jsem byl totiž rebel a v pololetní kompozici z českého jazyka jsem podrobil zevrubné kritice profesorský sbor. Vyčetl jsem jim jejich praktiky a také to, že když se nějaký student proti nim ozve, tak nemá žádnou šanci, protože si to s nim vyřídí. A tenkrát mi bylo naznačeno, že pokud se mi na této škole nelíbí, tak že mohu odejít. Ale nakonec mě nevyločili. Právě snad pro studijní výsledky nebo něco takového. Tenkrát se o mně hlasovalo a někdo mě zachránil.

Jakým krédem nebo mottem se řídíte, máte nějakou myšlenku, kterou vyvíjíte?

Já jsem nad krédy a myšlenkami ve vašem věku hodně přemýšlel. Přemýšlel jsem, že bych si dal nějaké heslo, nejlépe latinské, že by ke mně tak dobře sedělo a že bych se jím potom řídil. Ale jednak jsem nic specificky svého nenašel, jednak jsem dospěl k tomu, k čemu dospěl Kant. Kant tomu říká kategorický imperativ, jinak se tomu taky říká vyšší princip mravní. Zjednodušeně řečeno „dělati jenom takové věci, které si myslím, že by měli dělati všichni, chovati se k ostatním lidem tak, jak si přejí, aby se oni chovali ke mně. To je takové to nejjednodušší, myslím, že taky to nejpoctivější.

A teď poslední otázka - oblíbená. Jaké tři věci byste si s sebou vzal na opuštěný ostrov?

Proč ten kondicionál? Já už tam byl! Nebo aspoň jsem měl ten pocit, ne jednou, že na tom opuštěném ostrově jsem. A vždycky to bylo stejné: papír, tužka a kytara. Takhle vznikla většina mých písniček.

MuDr. Mol & LaCrimosa

Výroky našich profesorů

Ani tentokrát jsme nelenili a pozorně sledovali výklad našich profesorů.

Všimněte si té barokní pravidelné nepravidelnosti.

prof. Brožek z Prošku

Správný Maďar musí umět správně chlastat.

prof. Brožek z Prošku

Já ti dám „kde to je“ - strana 88 - sněhulák, sněhulák...

prof. Vejtasová

Máš stranu 100? Pendrek, nula, nula!!!

prof. Vejtasová

Já jsem taky měla pocit, že když mám zisk, tak to jsou prachy, ale ono to tak vždycky není...

prof. Šrámková

Jenom proto, že se tvářím příjemně, tak někteří maturanti si nedovolí na mě ten kýbl octa vylít...

prof. Šrámková

Práce pošlete po kamarádech, pokud nemůžete, pošlete esemeskou.

prof. Kábelová

Jsem ráda, že berete tragedie s humorem.

prof. Kábelová

To bude tragedie. Já snad radši onemocním na poslední chvíli. (O nastávajících maturitách.)

prof. Tůmová

Zopakuj si pravidla slušného chování, bambulo.

prof. Bartošová

Když někdo chce sponkou zjišťovat, zdali je přítomen elektrický proud, tak pouze pod mým dohledem.

prof. Bozděch

Já sem nepatřím, já jsem tady náhodou.

prof. Rostková

LaCrimosa, MuDr. Mol & další pozorní studenti

A pár „eSeMeSek“

Nadace Ostrovy Života Vám tímto děkuje za milý příspěvek. Celá výše Vašeho kreditu byla převedena na naše konto. Děkujeme...

Je jaro. Ptáčci to dělají, motýlci to dělají, včeličky to dělají... Jen ty to neděláš. Chceš to také dělat? Ale to nejde!!!!!! Lidí prostě nelítají!!!

Vážený zákazníku, máte poslední den na užívání si života, pořádně se ožerte, nenadělejte dluhy a zasouložte si. Pozitíří začínáme.....Váš Temelín

INFO: Ve Varšavě se zřítil plně obsazený Boxing 747 a dopadl na hřbitov. Místní záchranáři již vyprostili 3520 obětí a v záchrané akci neúnavně pokračují.

***** Co koukáš? Sněží ti do mobilu.

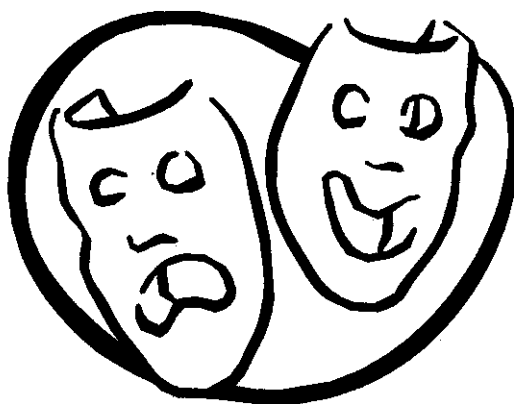
Probíhá analýza Vašeho mozku..... Mozek nenalezen.

Reklama: Maminko, proč máš tak hebké ruce? Protože nádobí myje tatínek.

Reklama: Gambrinus, to je značka. Ten Vám játra nepomačká.

Inzerát: Vyměním ojetého Pionýra za neojetou pionýrku. Zn: Spěchá

Ve svém životě potřebuji tři věci: slunce, měsíc a tebe. Slunce pro krásný den, měsíc pro krásnou noc a tebe napořád.

P. I. S. T. & MuDr. Mol

Jak se sprchuje žena

Svlékne se a svršky hodí do koše na prádlo, předtím je roztřídí podle barev. Do sprchy jde oblečena v dlouhém županu. Pokud se cestou potká s „mužem svých snů“, zčervená a do koupelny doběhne. Zkontroluje si postavu v zrcadle a v duchu si postěžuje, jak zase přibrala. Vleze do sprchy, nejprve si obličej otře žínkou. Jednu speciální houbu neboli lufu má na tělo, další na nohy. Na paty použije pemzu. Hlavu si umyje nejnovějším rostlinným šamponem z televizní reklamy, který zaručeně obsahuje osmdesát tři vitamínů. Na vlasy si žena pak nanese regenerační kondicionér a nechá ho alespoň patnáct minut působit. Během té doby si dobrých deset minut myje obličej broskvovým peelingem.

Kondicionér si z vlasů smývá nejméně deset minut. Chce mít jistotu, že je všechen pryč. Oholí si podpaží a celé nohy, okolí bikin se rozhodne po chvíli usilovného přemýšlení nechat odstranit voskem.

Hystericky zařve, když někdo spláchne o patro výš záchod, a ve sprše se sníží tlak. Ještě jednou se osprchuje a následně pečlivě setře orosené stěny sprchy žínkou. Nakonec sprchu vystříká savem proti plísni. Utře se ručníkem a zkontroluje si kůži po celém těle. Dalších dvacet minut jí trvá, než si ostříhá nehty. Do ložnice se vrací v županu a s ručníkem omotaným kolem hlavy. Potká-li cestou přítele, zčervená studem a zrychlí. Následující půl hodiny se bude oblékat.

Jak se sprchuje muž

Svlékne se už v ložnici a nechá své věci rozházené na zemi u postele. Do koupelny jde nahý. Potká-li cestou svoji přítelkyni, vybařne na ni a zamává svým „mackem“. Podívá se na sebe do zrcadla, zatne biceps, zkontroluje velikost penisu a... .. poškrábe se v rozkroku. Teprve pak vleze do sprchy. Nezabývá se tím, že by hledal žínku. Stejně ji nepoužije. Stačí mýdlo, je-li zrovna k dispozici. Umyje si nohy. Umyje si rozkrok. Umyje si podpaždí. Přitom se vymočí do odpadu. Taky si nahlas uleví, aby věděl, jak to ve sprše zní a ozvěně se zasměje. Našamponuje si vlasy, vytvaruje účes pankáče, odhrne závěs a pohlédne na sebe do zrcadla. Při té příležitosti si zopakuje grimasy, které dělal na děvčata už v základní škole. Nakonec si vlasy lehce spláchne. Když vyleze ze sprchy, zjistí, že na podlaze je spousta vody, protože zapomněl zahrnout závěs. S myšlenku, že to dříve či později uschne, se zběžně utře, mokrý ručník pak přehodí přes tyčku závěsu.

Ještě než vyjde z koupelny, kde nechá svítit světlo, pohlédne na sebe do zrcadla, zatne svaly a zkontroluje velikost penisu. Potká-li svoji přítelkyni cestou do ložnice, odhrne si ručník a pochlubí se, jak je „voňavý“. Za necelé dvě minuty je oblečený a připraven na všechno. I na to, aby se zase svlékl a mohl se milovat ve sprše.

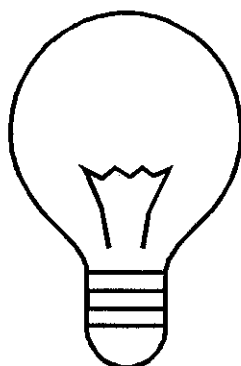
Banditka

KVÍZ PRO CHYTRÉ HLAVIČKY

Opět pro vás máme několik chytrých otázek. Budete-li mít všechny odpovědi správné, vyhledejte prosím někoho z redakce, rádi bychom takový exemplář viděli na vlastní oči.

- 1) Běžíte maratón a předběhnete druhého. Kolikátí běžíte nyní?
- 2) Opět běžíte maratón, ale tentokrát předběhnete posledního. Kolikátí jste?
- 3) Máte dvě mince. Dohromady mají hodnotu 3 Kč. Jedna z nich není jednokorunová. Jaké mají jednotlivé mince hodnoty?
- 4) V šuplíku máte 4 páry černých a 5 párů bílých ponožek. Je tma a vy potřebujete dva páry stejné barvy. Kolik párů musíte dohromady vytáhnout, abyste měli jistotu, že budete mít dvoje ponožky jedné barvy?
- 5) Je těžší kilo železa nebo kilo peří?
- 6) Kolik párů zvířat měl Mojžíš na své arše?
- 7) Jak se zdraví eskymáci?
 - a) Čau Nanuk!
 - b) Třou si o sebe vzájemně nosy
 - c) Mlátí se do hlavy mraženým filé
- 8) Kolik je přesně $3 + 1$?
 - a) Docela dost
 - b) Docela slušný byt
 - c) Čtyři
- 9) $1000 + 10 + 1000 + 30 + 1000 + 50 + 1000 + 10 = ?$ (A hezky bez kalkulačky!)
- 10) Otec Moniky měl pět dcer:
 - a) Lilu
 - b) Lolu
 - c) Lulu
 - d) Lelu
 - e) ???Jak se jmenovala ta pátá?

Všechny správné odpovědi získáte nalistováním strany 20... ☺

MuDr. Mol

ČEKÁNÍ NA KROKODÝLA

Představte si, že stojíte brzy ráno na zastávce autobusu a polohlasně nadáváte řidičovi, co si to dovoluje mít zpoždění. Najednou se k vám přičítí potrhle vypadající pubert'áčka a s naprosto vážnou tváří se vás ptá, jestli tady také čekáte na krokodýla? Už se vás někdy někdo ptal na podobně praštěnou otázku? Ne? Tak věřte, že i tací běhají světem a já jsem toho živým důkazem.

Nyní mi dovoluňte, abych vám tuto zajímavou situaci převedla od samého začátku. Všichni jste jistě zaznamenali, že se nám letošní prázdniny poněkud prodloužily. Já jsem se tyto volné dny rozhodla namísto vysedávání u televize nebo přípravy do školy, využít k získání ještě nějaké té korunky a zašla jsem do personální agentury. „Samozřejmě vám nějakou práci najdeme. Co třeba balení baget?“ „To zní skvěle, já to beru,“ jákala jsem a v duchu už přemýšlela, co si za získané peníze koupím. „Ještě jeden detail. Brigáda se bude konat v Kolíně.“ Můj poněkud zaražený pohled paní z agentury bleskurychle zaznamenala a ujistila mě, že se nemám čeho obávat, cesta tam i zpět je zajištěna. Nezbývalo mi, než kývnout.

Druhý den jsem tedy podle dohody stála pár minut před šestou ranní na zastávce autobusu na Černém mostě a vyhlížela autobus, který měl mě a několik dalších brigádníků vyzvednout. Odbyla šestá, uběhlo i následných deset minut, ale autobus se stále neobjevoval. Zeptala jsem se tedy slečny, která již patnáct minut stála vedle mě a vypadala velice nervózně, na onu osudnou větu: „Promiňte, také tady čekáte na krokodýla?“ Měla jsem samozřejmě na mysli autobus firmy Crocodile, která vyrábí bagety, ale sami musíte uznat, že v šest ráno je každé slovo vyslovené navíc přímo ubíjející. Nenapadlo mě, že slečna nepochopí, o co mi jde, ale jak se zdálo, nepochopila vůbec nic! „Ne, na krokodýla tady fakt nečekám,“ zněla její vyděšená odpověď. Pak se na mě hloubavě zakoukala a začala se smát. Svůj výstup jsem završila slovy, že se jdu podívat, jestli tu ten krokodýl už někde není. Až po pěti minutách mi došlo, že jsem asi před tou slečnou nevypadala nejzdravěji a až nyní jsem chápala její hlasitý smích. Bylo mi trochu trapně, ale na druhou stranu mě u srdce hřála skutečnost, že se mi v šest ráno podařilo rozesmát úplně cizí osobu. To se jen tak někomu nestane!!!

Za zmínku stojí i pokračování tohoto zajímavého dne. Autobus jsem nakonec skutečně našla. Stál na samém začátku nástupiště. Popravdě řečeno jsem si představovala, že pro nás přijede zelený krokodýlí autobus s maxi nápisy „Crocodile“, ale skutečnost byla jiná. Autobus byl celý modrý a po stranách měl velkým písmem napsáno: „Autobusová doprava, Jiří Novák, Kolín“. Jediná věc připomínající, že se jedná o autobus společnosti „Crocodile“, byla malá cedulka s logem této firmy.

Podle složitosti cesty jsem si už začínala myslet, že jsem se stala obětí bláznivých únosců, ale naštěstí jsme po hodině opravdu dorazili k budově, která s trochou fantazie připomínala malou továrnu. Navlékli nás do obrovských zelených obleků, hlavy nám ozdobili nevkusnými bílými čepicemi a hurá k pásu. Přiznám se vám, že po oněch osmi hodinách jsem si pletla šunku se sýrem a při pohledu na okurku se mi zvedal žaludek. Abych byla zcela upřímná, tak mě práce u pásu vůbec nenadchla. Alespoň jsem si ale uvědomila pár věcí. A myslím si, že dokonce i v ten správný čas. První je, že ten, kdo se ptá na divné otázky, nemusí být hned podivín. A ta druhá se týká mé letošní maturity. Ted' už vím, že se na ni budu pečlivě připravovat, protože bych opravdu nerada po zbytek svého života dávala vejíčka mezi dvě housky po osm hodin denně. A vám také vřele doporučuji učit se, učit se, učit se...

MuDr. Mol

Modlitba pro vystresované

Dodej mi, prosím, klidu k tomu, abych souhlasil s tím, co nemohu změnit, odvahu k tomu, abych změnil to, s čím nemohu souhlasit a rozum k tomu, abych dokázal ukrýt těla těch, které jsem dnes zavraždil, protože mě našťvali!!!

A taktéž mi pomoz, abych byl opatrný, na čí prsty na nohou dnes dupnu, neboť ty nohy mohou vést k pr*#!%, kterou budu možná muset zítra políbit!!!

Pomoz mi k tomu pracovat vždy na 100 %:

13 % v pondělí;
22 % v úterý;
40 % ve středu;
20 % ve čtvrtek;
5 % v pátek.

Dále mi pomoz zapamatovat si, že když mám velmi špatný den a zdá se mi, že se mě všichni snaží našťvat, tak k mračení je potřeba 42 svalů, zatímco pouze 4 svaly jsou potřebné ke zvednutí mého prostředníčku, abych dal všem jasně najevo, že mi mohou vlézt na záda.

MuDr. Mol

Omluva za zrušení „poradny“

Jo, jo, už je to tak. Byli jsme nuceni zrušit rubriku Poradna, protože to vypadá, že vás opustily veškeré problémy. To nás samozřejmě nesmírně těší. Méně potěšen byl však náš sexuolog Lezu Midar, který dostal hodinového padáka. Holt, byl nejslabší...

Dybrill

Základní instrukce pro výběr z bankomatu

INSTRUKCE PRO MUŽE:

1. Přistupte k bankomatu
2. Vložte kartu
3. Zadejte identifikační kód (PIN)
4. Odeberte si hotovost, kartu a potvrzení

INSTRUKCE PRO ŽENY:

1. Přijed'te k bankomatu
2. Zkontrolujte si make-up ve zpětném zrcátku
3. Vypněte motor
4. Vystupte z vozu, jste příliš daleko od bankomatu
5. Najděte v kabelce kartu a vložte ji
6. Najděte v kabelce něco, na čem máte napsán PIN. Zadejte ho
7. Studujte instrukce po dobu nejméně dvou minut
8. Stiskněte tlačítko Zrušit operaci (cancel)
9. Zadejte znovu - tentokrát správný PIN
10. Prostudujte si instrukce
11. Vytáhněte si hotovost
12. Nastupte do auta
13. Zkontrolujte si make-up
14. Nastartujte a začněte couvat
15. STOP !!!
16. Zpět k bankomatu
17. Odeberte si kartu a stvrzenku
18. Vrat'te se k vozu
19. Uved'te vůz do pohybu
20. Jed'te pět kilometrů
21. Uvolněte parkovací brzdu

MuDr. Mol

P o e t i c k ý k o u t e k

SAMOTA

Komu si mohu postěžovat,
když nikdo mě neslyší.
Snad jen hvězdám,
když na obloze ukáží se.
Však ve dne je nevidám,
to v noci mohu jen.
Přes den tu nikdo není,
kdo vyslyšel by mé stěžování.

Komu mohu ruku podat,
když nikdo tu nestojí.
Snad stromu, (tomuto)
co koření (tu) přes desetiletí.
Ten ale nemá ruce.
Obejmout ho jde těžce.
Přec tu nikdo není,
kdo opětoval by ruky podání.

Komu mohu pohlédnout do očí,

když tu žádné oči nevidím.
Snad ptáčku,
co sedává na větvi.
Ten věnuje mi pohled letmý
a za chvíličku uletí.
Zas tu nikdo není,
kdo vděčný je za pohlédnutí.

Koho mohu pohládit po tváři,
když tvář tu žádná není.
Snad té malé lani,
co spásá trávu ranní.
Však k té udělám krůček
a odskočí mi za potůček.
Dál tu nikdo není,
kdo přijal by mé pohlazení.

I nadále tu nikdo není,
dále žijem v osamění.

V ě k o v á h r a n i c e

Muži: Věk:	17	25	35	48	66
Oblíbené pití:	Pivo	Pivo	Vodka	Dvojitá vodka	Šarátice
Balící věta:	Moji rodiče odjeli na víkend.	Moje holka odjela na víkend.	Moje snoubenka odjela na víkend.	Moje žena odjela na víkend.	Moje druhá žena zemřela.
Oblíbený sport:	Sex	Sex	Sex	Sex	Spánek
Oblíbená droga:	Tráva	Koks	Kvalitní koks	Moc	Koks, limuzína, firemní tryskáč
Definice správného rande:	Francouzák	Snídaně	"Nenabourala mi léčení."	"Nemusel jsem se bavit s jejími dětmi."	"Dostal jsem se domů živý."
Oblíbená představa:	Střílím fantastický gól	Sex v letadle	Sex ve třech	Grupáč na podnikovém mecheche	Švýcarská služka jako esesákova otrokyně
Domácí mazlíček:	Rybičky	Zfetovaný spolubydlící	Irský setr	Děti z prvního manželství	Modelky z Playboye
Ideální věk na ženění:	25	35	48	66	17
Ideální rande:	Horror v poslední řadě poloprázdného kina	"Každý platí svoje a pak zajdeme ke mně."	"Zastav se."	"Zastav se a uvař."	Sex v podnikovém tryskáči cestou do Monte Carla
Ženy: Věk:	17	25	35	48	66
Oblíbené pití:	Vinný střík	Bílé víno	Červené víno	Dom Perignon	Johnny Walker s výtazkem ze žen-šenu
Výmluva, proč nemůžu na rande:	Musím si umýt vlasy.	Musím si umýt vlasy a ošetřit je kondicionérem.	Musím si obarvit vlasy.	Musím si nechat obarvit vlasy.	Musím si nechat obarvit paruku.
Oblíbený sport:	Nakupování	Nakupování	Nakupování	Nakupování	Nakupování
Oblíbená droga:	Nakupování	Nakupování	Nakupování	Nakupování	Nakupování
Definice správného rande:	Hamburger u Mc Donalda	Večeře zadarmo	Diamant	Větší diamant	Sama doma
Oblíbená představa:	Vysoký černovlasý fešák	Vysoký černovlasý prachatý fešák	Vysoký, chytrý, černovlasý prachatý fešák	Chlap s vlasy	Chlap
Domácí mazlíček:	Micinka	nezaměstnaný přítel a Micinka	Irský setr a Micinka	Děti z prvního manželství a Micinka	Manžel v penzi fušuje do vycpávání a vycpe mi Micinku
Ideální věk na vdávání:	17	25	35	48	66
Ideální rande:	Nabídne, že zaplatí.	Zaplatí.	Ráno uvaří snídani.	Ráno uvaří dětem snídani.	Dokáže sežvýkat snídani.

Tajný zdroj

OBCHODNÍ KORESPONDENCE TROCHU JINAK...

(z knihy *Společení hlupců* od J.K. Toola)

Abelmanova konfekce
Kansas City, Missouri
USA

Vážený mongoloide, pane I. Abelmane,

obdrželi jsme prostřednictvím pošty Vaše nezapné připomínky k našim kalhotám, kteréžto připomínky pouze odhalují Vaše naprosté odtržení od reality. Kdybyste byl chápavější, poznal byste, či dospěl k poznání, že dotyčné kalhoty Vám byly odeslány s naším plným vědomím, že jsou stran délky zcela nevyhovující.

„Proč? Proč?“ breptáte nesouvisle, neschopen přizpůsobit svůj zpozdilý a prohnílý světonázor podnětným obchodním koncepcím.

Kalhoty vám byly zaslány jednak jako test Vaší iniciativy. (Chytrá, prozíravá obchodní organizace by měla být schopna učinit z tříčtvrtečních kalhot šlágr mužské módy. Váš reklamní a prodejní program je očividně pochybený). Jednak jako test Vaší schopnosti vyrovnat se s měřítky kladenými na distributory našeho prvotřídního zboží. (Naši věrní a spolehliví odběratelé dokáží rozprodat jakékoliv kalhoty s Levyho visačkou, bez ohledu na to, jak nehorázný je jejich střih či provedení. Nedostává se vám patrně víry.)

Nepřejeme si být napříště obtěžováni podobně bezpředmětnými stížnostmi. Omezte prosím svou korespondenci na objednávky. Jsme činorodý a dynamický podnik, jehož poslání jsou nemístné drzosti a šikanování pouze na překážku. Budete-li nás, pane, nadále obtěžovat, může se stát, že Vy sám hořce spláчете nad výdělkem.

Váš rozhořčený
Gus Levy, ředitel

Pokud vás napsání takového dopisu jaksepatří neuspokojí, doporučuji ještě vyzkoušet následující:

- seberte nahromaděné a dosud nezařazené spisy a hod'te je do odpadkového koše,
- vytáhněte první kartotéční zásuvku, obraťte ji vzhůru nohama a její abecedně uspořádaný obsah vysypte do koše také.

Váš šéf vás bude mít za pracanta. Vy sami budete mít pocit, že vám práce přímo mizí pod rukama.

Manape

Určitě neřekli

Nenechat se vytočit. - Bell

Je pořádně nafoukaná. - Hrabě Zeppelin

Přijali nás chladně. - Amundsen

Všechno brát s rezervou. - Barum

Musíme to udržet pod pokličkou. - Denis Papin

Jez do polosyta, pij do polopita. - Důchodci ČR

Odvolávám, odvolávám, ale přes ten „fajrák“ to není slyšet. - Mistr Jan Hus

Tohle mě nemůže otrávit. - Rasputin

To není Ono. - John Lennon

Mám za ušima. - Dumbo

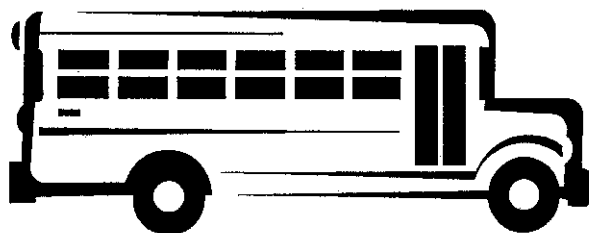
Bude nás šest. - Karel Poláček

Pospíchej pomalu. - Emil Zátopek

P. I. S. T. & MuDr. Mol

Životní sen

Mým životním snem je zemřít v klidu a míru. Jako můj dědeček. A ne jako ti
vřískající lidé, které vezl.

MuDr. Mol

Nejčastější slova před smrtí

Ti chlapi z rozvědky nestojí za nic. Žádné miny tu nejsou.

*

Mohla byste mi přidat té vynikající houbové omáčky?

*

OK trenére, v příštím kole ho „knokautuju“.

*

Brzdy jsou hotové, jdu je vyzkoušet.

*

Pust' mě k tomu, já tomu rozumím.

*

Proč má ten lev otevřená vrata?

*

Tady je hrubý led. To přejdeme.

*

Ty že jsi mafián? Tomu nevěřím!

*

A ted' mě vyfot' na té skále.

*

Divné, cítím plyn. Rozsvit!

*

Klídek chlapi, to je nulák.

*

Zbijme ho, vždyt' je sám.

*

Hod' mi sem to kladivo.

*

Neboj, není nabitá.

*

Pejsku, pojd' sem!

*

Hele, užovka!

*

P. I. S. T.

Proč jsem propustil svoji sekretářku

(Tento příspěvek jsem po pilném pátrání našla na internetu. Přišlo mi spravedlivé, abyste i vy mohli poznat pohnutý osud hlavního hrdiny níže uvedeného příběhu...)

Před dvěma týdny jsem měl čtyřicáté narozeniny, ale zdálo se, že si toho nikdo nevšiml. Myslel jsem si, že mi třeba manželka po snídani poblahopřeje a možná mě překvapí malým dárečkem, ale neřekla mi ani: "Ahoj miláčku!" Svě naděje jsem vkládal do dětí, ale ty snědly snídani, aniž by mi cokoli řekly.

Když jsem odjížděl do práce, cítil jsem se opuštěný a nedoceněný. Ale jakmile jsem vstoupil do kanceláře, tak mi sekretářka popřála vše nejlepší a hned jsem se cítil lépe - alespoň někdo si na mě vzpomněl. Pracoval jsem do dvou odpoledne, když se otevřely dveře a moje sekretářka se zeptala:

"Dnes je tak hezký den, vy máte narozeniny... Nepůjdeme na oběd?" Ochotně jsem souhlasil, neboť to byla nejmilejší věc, kterou jsem od rána slyšel. Šli jsme do skvělé restaurace, najedli se a v příjemné atmosféře vypili skleničku vína.

Když jsme se vraceli, tak se sekretářka zeptala:

"Musíme se vracet do kanceláře? Dnes je tak krásně!"

"Nemusíme se vlastně vůbec vracet."

"Nezajdeme ke mně?"

Souhlasil jsem. U ní doma jsme si dali sklenku koňaku, dobře si popovídali a má sekretářka v nejlepším navrhl:

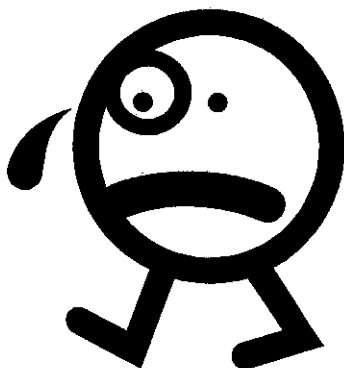
"Máte něco proti tomu, abych se šla do ložnice převléci do něčeho pohodlnějšího?"

"Jen běžte!" Moc rád jsem souhlasil.

Odešla do ložnice a po pár minutách vyšla s narozeninovým dortem. Nesla ho spolu s mou manželkou a dětmi. Všichni mi zpívali písničku k narozeninám.

...seděl jsem na gauči...

...a na sobě jsem měl jen ponožky...

MuDr. Mol

PŘÍRUČNÍ MUDRC PRO KAŽDÉHO

Na této stránce jsme pro vás připravili několik moudrých slov. Budete-li se jimi řídit, váš život bude určitě velice veselý.

Znalec: specialista, který ví všechno o něčem a neví nic o všem ostatním.
Ne každý se škrábe na hlavě proto, že by přemýšlel.
Pán má rýmu a čeládka kýchá.

Co všechno se vymyslelo jen proto, aby se nemuselo myslet!
Kdekdo naříká na slabou paměť a nikdo na slabý rozum.
Budoucnost: období, kdy je nám dobře.

Želva snese tisíc vajec a nikdo o tom neví, slepice jedno a co je při tom rámusu.
Sloni se vždycky kreslí v podživotní velikosti, zato blecha v nadživotní.
Když liška dříme, hled' se, kohoute!

Upadne-li boháč, je to nehoda. Upadne-li chudák, je to opilec.
Vykřičník, který změkkl, stane se otazníkem.
Lhář musí mít dobrou paměť.

Mám rád práci, fascinuje mne. Vydržím celé hodiny se na ni dívat.
Když člověk nehřeší, je to často proto, že nebylo příležitosti.
Bačkora je bačkora, i když je zlatem vyšívaná.

Představte si to ticho, kdyby lidé říkali jen to, co vědí!
Však se najdou hrdinové, až bude nepřítel utíkat.
Člověk se rád směje. Jiným.

Tři mohou udržet tajemství, jsou-li dva z nich mrtvi.
Je to sice větrný mlýn, ale kudy tam teče voda?
Hrozná čísla: anonymní nula.

Huba, která žvaní, musí být připravena na políčky.
Hloupý říká, co ví. Moudrý ví, co říká.
Každý to říká, je to tedy pravda.

Černé mraky vznikají vypařováním špinavé vody.
Každý věk má svůj středovek.
I baba za zdí smělejší.

MuDr. Mol

M A T U R I T Y

Opět jsem trochu zabrouzdala po Internetu. A na co jsem nenarazila? Na jeden malý příspěvek, který se týká maturit. A vzhledem k tomu, že maturity se v blízké době (snad) budou týkat i mě, rozhodla jsem se tento text uveřejnit...

Maturitní zkoušky na zdejším ústavu bychom s nadsázkou mohli označit za veselou taškařici, neboť prezentace vědomostí některých žáků (zvláště z českého jazyka) byly obdivuhodné, až patafyzické. Jest sice pravdou, že ústav je zaměřen striktně technicky, ale některé základní znalosti by měly být pro žáky samozřejmostí. Zastavím se pouze u tří expertů, kteří svými sentencemi a holými větami maturitní komisi zcela odrovnali.

Expert č.1: - Otázka: Levicově orientovaná literatura mezi válkami.

Komise: Která událost zapříčinila levicovou orientaci intelektuálů v Evropě? Byla to událost, která doslova otřásla světem, jak napsal John Reed.

Student: No, já přesně nevím....

Komise: Vzpomeňte si na období První světové války....

Student: (nejistě) Titanic???

Komise: (po vstřebání šoku) Které autory, ovlivněné VŘSR, znáte?

Student: Neznám...

Komise: Například Jiří Wo....?

Student: Jiří Wo...

Komise: Jiří Wol...?

Student: (vítězoslavně) Wolker!

Komise: Co napsal Jiří Wolker?

Student: (po chvíli) Nevím...

Komise: A co takhle reportáže V zemi, kde zítra znamená včera? Kdo je jejich autorem?

Student: Neznám...

Komise: To nevadí, ale mohl byste nám alespoň říci, co autor myslel tím názvem? ...kde zítra znamená včera?

Student: (po chvíli) Oni měli asi jinej kalendář.... (komise odpadla)

Expert č.2: - Otázka: Karel Čapek a vědecko-fantastická literatura.

Komise: Tak nám nejprve povězte něco o Karlu Čapkovi.

Student: Karel Čapek byl synem lékaře a měl bratra Josefa, který byl zručným ilustrátorem.

Komise: A dál...?

Student:

Komise: Tak tady vidím, že máte přípravu (pozn.: na dvoulistu linkovaného papíru bylo napsáno několik řádků: R.U.R - přesně takhle!), co to znamená?

Student: To je RUR...

Komise: Mohl byste o této divadelní hře říci něco bližšího?

Student: Je o robotech...

Komise: A dál...?

Student: (ticho)...

Komise: Znáte nějaké jiné autory sci-fi?

Student: Já jsem nic nečetl.

Komise: A viděl jste alespoň nějaký film s touto tematikou? V kinech jich nyní běží několik.

Student: Já do kina nechodím.

Komise: Tady vidím, že v seznamu četby (honosný název pro cár papíru, kde bylo vypsáno 5 knih: Válka s mloky, Honzíkova cesta, Babička, Robin a Bella a Sebastian) máte Válku s mloky. O čem tato kniha pojednává?

Student: O válce s mloky.

Komise: A kdo válčil s těmi mloky?

Student: Jiní mloci.

Komise: No dobře a jinou knihu s podobným zaměřením od Čapka neznáte?

Student: Dva tisíce mil pod mořem.

(komise byla v rozkladu)

Expert č. 3: - Otázka: Literatura doby husitské

Komise: Jaké autory doby husitské znáte?

Student: Jan Hus byl kazatel a kázal v Betlémské kapli, že by lidi neměli krást, protože je to hřích a tak podobně.

Komise: Dál...

Student: A taky bojoval proti odpustkům...

Komise: Co jsou to odpustky? Víte?

Student: Odpustky? To nevím.

Komise: Co napsal Jan Hus?

Student: Jan Hus napsal Pokřiky.....

Komise: (češtinářka zůstala v šoku, v duchu probírala své znalosti, zda něco nepřehlédla) Co to jsou ty Pokřiky?

Student: No, ty Hus skládal pro husity, aby jima zahnali křížáky na ústup, ti když slyšeli pokřiky husitů, tak utekli...

Komise: (češtinářka zbělela, ptal se tedy přisedící) A kdy Jan Hus ty Pokřiky napsal?

Student: Hus je napsal v Kostnici během svého perzekvování a věznění a ven je pronášeli jeho přátelé, kteří ho tam chodili navštěvovat, ve formě motáku...

Komise: (předseda se dusil smíchy, češtinářka měla barvu křídového mramoru, předsedající se chechtal, taková geniální absurdita se jen tak neslyší, po chvíli se češtinářka zeptala-chtěla zachránit situaci, přisunula před žáka natištěný text písne Kdož sú boží bojovníci a pravila:) Mohl byste rozebrat tento text?

Student: (studentovi se rozzářily oči) To je pokřik!!! (zvolal nadšeně)

(pak se umírající komise ještě dověděla, že Hus chudým bral a bohatým dával a že ho spálili...

Neznámému autorovi z Internetu děkuji...

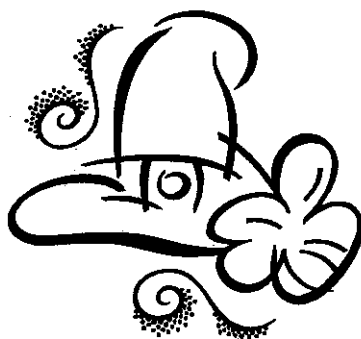
MuDr. Mol

V Ý S L E D K Y T E S T U

(testu ze strany 7)

Tak a je tu hodina rozsudku... Jen si hezky porovnejte své odpovědi se správnými odpověďmi... V případě, že budete mít 10 bodů, ráda doporučím nové redakci, aby s vámi v některém z dalších čísel udělala rozhovor jako s „mozkem školy...”

1. Myslíte, že nyní běžíte první? Omyl, jste druzí...
2. Nyní jste pro změnu předpokládali, že budete poslední? Omyl, posledního nikdy předběhnout nemůžete!
3. Pokud jedna mince není jednokorunová, tak musí být dvoukorunová. A tím pádem musí být jednokorunová ta druhá...
4. Pro jistotu dvou stejnobarevných párů ponožek vám stačí vytáhnout tři páry...
5. Železo? Omyl... váží stejně, kilo jako kilo...
6. Vážně si myslíte, že měl Mojžíš archu? A já vždycky byla přesvědčená, že to byl Noe...
7. Všechny varianty jsou vlastně docela možné, ale oficiálně si mezi sebou prý třeou nosy, tedy odpověď b)
8. Opět by byly přípustné všechny varianty, ale jako správnou odpověď počítejte c) $3 + 1 = 4$. Ale vlastně budou ty Vánoce... tak si můžete počítat všechny odpovědi správně...
9. Vyšlo vám 5000? Tak tady musím být přísná!!! Je to špatně! Vezměte si kalkulačku do ruky a přepočítejte si příklad ještě jednou. Určitě vám nyní vyjde 4100...
10. Jste si opravdu jistí, že jako pátou dcera měl otec Moniky Lалу? A nebyla to přeci jen ta Monika...?

MuDr. Mol

☺ ☺ ☺ Veselá stránka ☺ ☺ ☺

Jedna vdova si dala inzerát: „Hledám přítele menší postavy, který má rád legraci, ryby a hry v kolektivu.“ Dlouho čekala na odpověď, až za měsíc jí přišel dopis s doporučením: „Pořid'te si tučňáka.“

Vykoukne krokodýl z vody a ptá se rybáře: „Berou, berou?“ „Ale kdepak, ani t'uk,“ odpoví rybář. „Tak se na to vybodni a pojď se koupat.“

Husa vystrčí hlavu z trouby a křičí: „Topte pořádně, nebo mi vrat'te peří, mám husí kůži“.

Víte, proč při kocovině bolí hlava? Protože přeživší mozkové buňky kopou hrobečky pro ty mrtvé...

„Pane doktore, co mám dělat? Já na určitých místech pořád tloustnu.“ „Tak na ta místa nechod'te...!“

Jak ženská z chlapa udělá milionáře? Lehko,

jestliže byl před tím miliardářem...

Přijde žena do kuchyně a vidí svého muže s plácačkou na mouchy. „Co děláš?“ ptá se. Muž odpoví: „Zabím mouchy.“ „A už jsi nějaké zabil?“ „3 samce a 2 samičky.“ Žena se překvapeně ptá: „A jak prosím tě poznáš rozdíl mezi samcem a samičkou?“ Muž odpoví: „3 seděly na sklenici s pivem a 2 na telefonním sluchátku.“

Šéf věznice se ptá odsouzeného, který sedí na elektrickém křesle: „Máte nějaké poslední přání?“ „Mám. Držte mě, prosím, za ruku.“

Povídá velitel vojákovi před odchodem na dovolenou: „A neproved'te žádnou hloupost!“ „Provedu!“

Číšník ke staré paní: „Objednáno?“ „Vy sprostáku!“ rozkřikne se dáma. „Za prvé nejsem žádná nána a za druhé už jsem po obědě...“

U psychiatra: „A kdy se u vás poprvé objevila myšlenka, že jste pes?“ „Ještě když jsem byl štěnětem...!“

Chlap v 10. patře zalévá kytky, najde šneka a vyhodí ho. Za 5 let někdo zazvoní. Chlap otevře a vidí šneka jak říká: „Tos posral...!“

Co je to maximální alkoholismus? Opít šneka tak, aby netrefil domů.

Kdo jinému jámu kopá, je u něho na brigádě.

„Pepo, máte lžici na boty?“ „Ne, my boty nejíme.“

Člověk se plazí pouští z posledních sil a najednou vidí studnu. Zařve: „Voodaaa!!!“ Ze studny se ozve: „Kdeee!!!“

Tři flegmatici leží v seníku. První: „Cítím kouř.“ Druhý: „Asi hoří seník.“ Třetí: „Vy toho nakecáte...“

MuDr. Mol